Milliyet
ÇOCUK
15 Temmuz 1985 ● Sayı: 29 ● 80 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
BÜYÜK COĞRAFYA ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

TOTOŞ

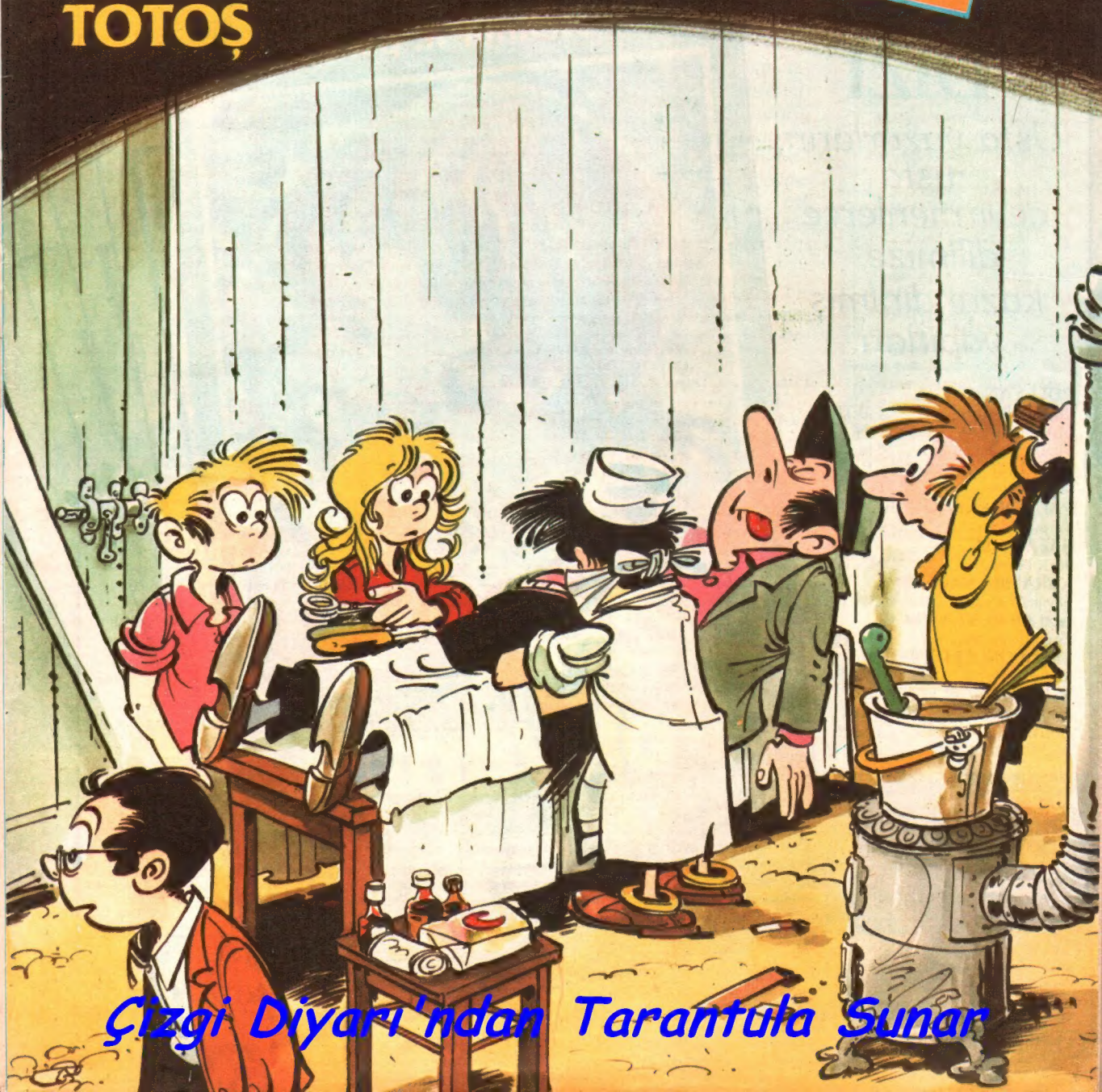

Çizgi Diyarı'ndan Tarantula Sunar

Milliyet YAYINLARI
sunar

çocuklar tatilde okuyacağınız en güzel kitaplar

YEŞİL DİZİ

Usta yazarların, usta çevirmenlerce dilimize kazandırılmış yapıtları

POLLYANNA
Eleanor H. Porter.....440 TL.
MAVİLİ ALACA BASTON
Muallim Naci.....340 TL.
FARELER VE İNSANLAR
John Steinbeck.....385 TL.
PAL SOKAĞI ÇOCUKLARI
Ferenc Molnar.....440 TL.
ŞAFAK KIZI
Jack London.....385 TL.
KARAMBA BARAMBA
Slavko Yanevski.....275 TL.
BİZLER BÜYÜYÜNCE
Emin Özdemir.....330 TL.
ŞİMDİ OKULLU OLDUM
Mahmut Kıratlı.....330 TL.
YÜREKLİ KAPLUMBAĞA
İsmail Sivri.....385 TL.
ANADOLU SÖYLENCELERİ
Ali Püsküllüoğlu.....330 TL.

Milliyet YAYINLARI
Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad No: 10
Cağaloğlu- İST

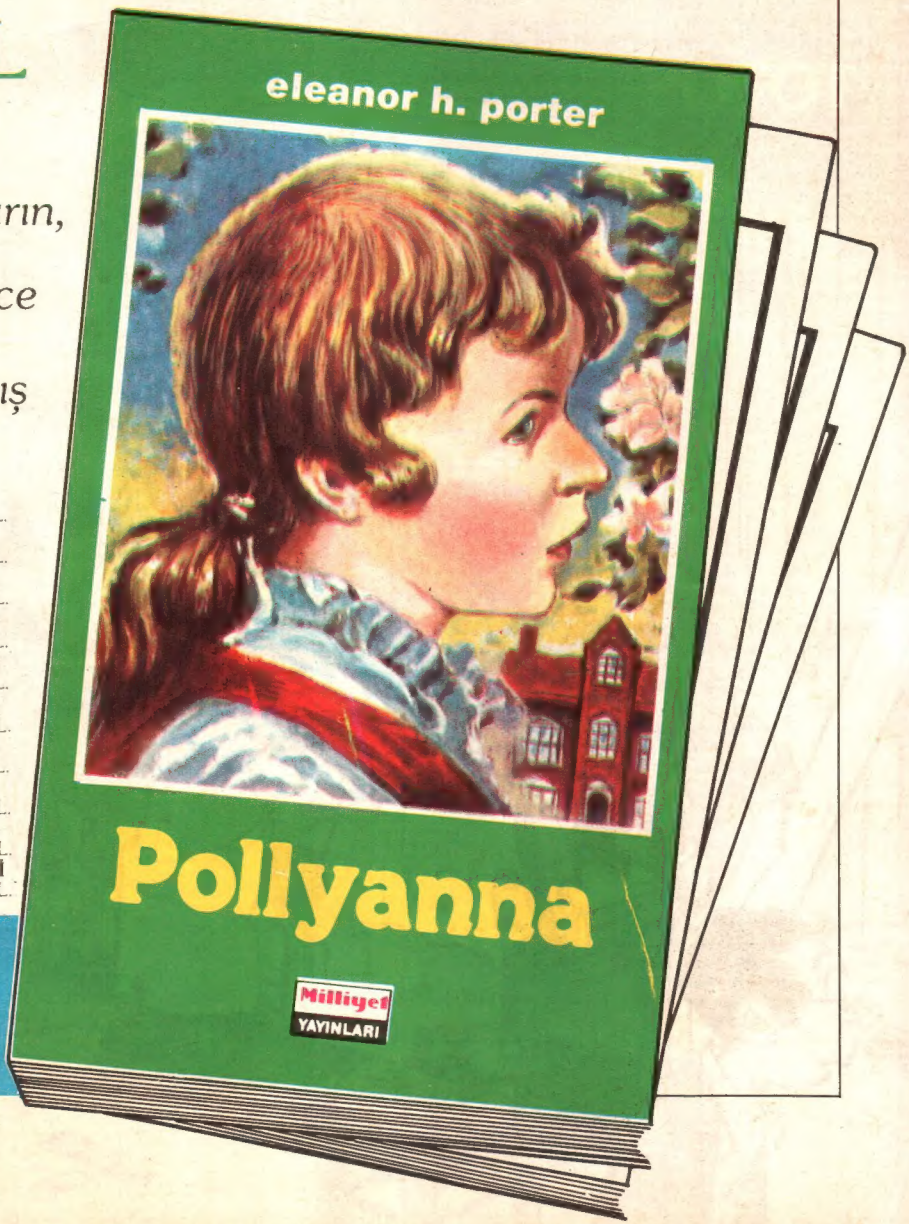

bizden size

OKURLARIMIZLA BAŞBAŞA...

HER hafta derginizdeki yenilikleri sunduğumuz **"Bizden Size"** sayfamızı bize gelen mektuplara ayırdık. Bizden Size sayfamızı zaman zaman böyle değerlendirecek, sizlerin mektuplarına yanıt vermeye çalışacağız.

Esenlik dileklerimizle...

● Derginizi 2.5 yıldan beri alıyorum. Sizden, "Mırnav"ın serüvenlerini yeniden yayımlamanızı istiyorum.

Hande Ünsal

İsteğinizi bir süre sonra yerine getireceğiz sevgili okurumuz. Mırnav'ın çizeri Sinan Gürdağcık, Mırnav'ın yeni serüvenini sizler için hazırlıyor...

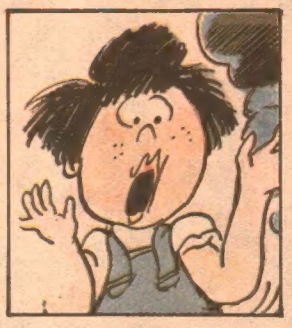

Sinema oyuncularının adreslerini birkaç hafta sonra derginizde bulacaksınız. Derginizin maliyetini önemli ölçüde arttırdığından, ne yazık ki şimdilik poster veremiyoruz.

● Derginizi uzun bir süredir alıyorum. Sizden, Cimcime'yi yeniden yayımlamanızı istiyorum.

Melten Çalışkan (İzmir)

Sorunuzu iki hafta önce, yine bu sayfada yayımlamıştık sevgili okurumuz.

● Kovboylar hakkında daha çok bilgi vermenizi istiyorum.

Ayhan Şerbetçi (Suhut/Afyon)

Davy Crockett, Dalton Kardeşler ve Jesse James gibi yarı belgesel türde hazırlanmış çizgi-romanlarımızı okursanız, isteğiniz yerine gelecektir.

● Derginizi beğeniyor ve 3 yıldır aralıksız alıyorum. Özellikle Büyük Coğrafya Ansiklopedisi'ni beğeniyorum. Sizden bir isteğim de, bize yararlı olacak İngilizce, yani yabancı dil eki vermeniz.

Gülsüm Yücel (Ankara)

Bu konudaki sürprizimizi bekleyiniz...

● Derginizi 6 yıldan beri almakta ve çok severek okumaktayım. Sizden ricam, sinema oyuncularının adreslerini yeniden yayımlamanız ve futbolcu posterlerini sürekli vermenizdir.

Emel Konya (Bursa)

içindekiler

Bizden Size 3
Red-Kit 4-7
Gezerek Söyleşerek 8-9
Sinema-TV 10-11
Öykü 12-13
Bilmece Bulmaca 14
Totoş 15-18
Pul 19
Bilmece Bulmaca 20
Siyah Kısrak 21-24
Okurdan Okura 25-26
Daltonlar 27-29
Bilmece Bulmaca 31
Öykü Devamı 32
Robin 33
Bilim Dünyası 34-35
Spor 36-37
Şirinler 39-42

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler:
AYSEL UĞUR
GAMZE BALTAŞ

Teknik Danışmanlar:
YETKİN ALDİNÇ
MEHMET YALAZI

Kapak: **NACİ KÖKSAL**

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İstanbul
Telefonlar:
526 83 86 - 520 83 94
528 42 67 - 528 55 76

Abone Koşulları:
Yıllık: 4680 TL.
Altı Aylık: 2340 TL.
Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu - İSTANBUL
Türkiye'de Satış Fiyatı: 80 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 100 TL.
15 Temmuz 1985
Sayı: 29 Yıl: 14 Cilt: 3

Milliyet Yayın A. Ş. Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

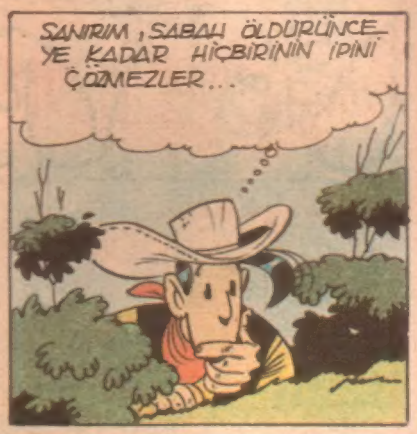

Copyright (Yayın Hakkı: DARGAUD EDITEUR-Milliyet Yayın A.Ş. (84)

YAVAŞ YAVAŞ...
HIK!
HIK!
HEY SURAYA BAKIN! RED KİT GELİYOR...
NEREDE?
CALILARIN ÖNÜNDE!
SEN DE Mİ BİZE KATILMAYA GELDİN?
?!
BİRAZ DAHA KALAMAZ MIYIZ? GELENEKLERİNİ İNCELEMEK İSTİYORDUM...
SUSUN!
ŞŞŞT!
ÇOK İLGİNÇ!
SES ÇIKARMA DOSTUM!
EVET, ONLARI UYANDIRIRSAK AYIP OLUR.
AH! İYİ Kİ BURAYA GELDİK!
BUNU DA GÖTÜRELİM. BELKİ BANA DELİ FİŞEK JO'NUN BURADA NE ARADIĞINI ANLATIR...
UMARIM GİDENE KADAR UYANMAZ!

NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUNUZ, BAYLAR? İSTERSENİZ, BURADAN GERİ DÖNER GİDERİZ. AMA BU DURUMDA WAYOMİNG'E UYGARLIK GÖTÜRME TASARISI SUYA DÜŞER.
KALALIM DERİM, BEN. BU CESUR İNSANLARIN BİZE BİR KÖTÜLÜK YAPMA AMAÇLARI YOK. ONLARI ÇOK İYİ ANLAŞABİLİRİZ SANIRIM..
BU ARADA.. SARI APAÇİ, OĞLU KÜÇÜKKARGA'YI KAÇIRAN BEYAZLARA DÜNYAYI VAR ZEHİR ETMEK!
EĞER SARI APAÇİ OĞLUNU BULAMAZSA, İNTİKAMINI DELİ FİŞEKTEN ALMAK VAR!
SAVAŞÇILARIN BU KADAR ATEŞ SUYU İÇİP KÖPÜTÜK SARHOŞ OLMASAYDI, BUNLAR BAŞIMIZA GELMEZDİ..
DELİ FİŞEK, ATEŞ SUYUNU KENDİ GETİRDİĞİNİ NE ÇABUK UNUTMAK VAR?
DİLİM TUTULSAYDI DA!..
DOSTLARIMIZA GELİNCE... KÜÇÜKKARGA NEREDE?
KENDİNE GELDİ.
SARI APAÇİ'NİN İNTİKAMI ACI OLMAK VAR. BUNU BEYAZLARIN YANINA KOYMAK YOK YAPAR.
ŞANSIMIZ VAR. ŞERİFİN OĞLU ELİMİZDE.
BİZE ŞEREF VERDİNİZ.
DELİ FİŞEK'İN APAÇİLERLE ALIP VEREMEDİĞİ NEDİR?
DELİ FİŞEK, BİZ APAÇİLERE, ATEŞ ÇAKAN ÇUBUK VERMEK, ATEŞ SUYU GETİRMEK VAR. SUYLA YÜREKLERİMİZE CESARET GİRMEK VE NEŞE DOLMAK VAR.
ATEŞ SUYU DA NE?
BİR TAKIM İÇKİĞITÇILARIN YERLİLERE SATTIĞI ALKOLLÜ İÇKİ...

NEŞE DOLU KAÇ ALKOLİK GÖRDÜN Kİ SERSEM?
?!?
YÜREKLERE CESARET VEREN O MERET DUYGULARI KÖRELTİR.
SANA BAYAL-KOLÜ TAKDİM ETMEMİŞLER ANLAŞILAN!
ALKOL TAM BİR ZEHİRDİR. EMİNİM SÜREKLİ BAŞAĞRISI CE-KİYORSUNDUR!

ÇOK DOĞRU. GERÇEKTEN BAŞIM AĞRIYOR!

İŞİNİZ BİTTİ, SOLUKYÜZ-LÜLER!..

TEMİZLEYİN ŞUNLARI!

DURUN! ONLAR BİZİM DOSTUMUZ-DUR! BANA DELİFİŞEK JO'NUN BİZİ ATEŞ SUYUYLA ZEHİRLEDİĞİNİ ÖĞRETTİLER!
OĞLUM SEN ÇILDIRDIN MI?

DANA BURNU, SEN ATEŞ SUYU İÇİNCE TUHAF ŞEYLER GÖRÜYORUM, DE-MİYOR MUY-DUN?
EVET. PEMBE RENKLİ, UZUN BURUNLU HAY-VANLAR GÖ-RÜYORUM...

SEN, YAĞLI YILAN, ATEŞ SUYU İÇTİĞİN GECENİN SABAHINDA DİLİNİN BİZON OKÜZU KADAR BÜYÜDÜĞÜNÜ SÖYLEMİ-YOR MUYDUN?
HIK!

SİSELİ KARTAL AYNI ŞEY SENDE DE OLMUYOR MU? SABAHLARI HERKESİN KAFADAN ÇIKMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEYİP DURMAZ MISIN?

YA SEN AKAR ÇEŞME, ORTA-DA HİÇBİR ŞEY YOKKEN KAYIĞA BİNMEK İSTEDİĞİN İÇİN DEREYE DÜŞEN SEN DEĞİL MİSİN?
HAPŞU!

Sürecek

gezerek söyleşerek

Yavuzer Çetinkaya

Tivoli... Tivoli... Dedikleri...

KOPENHAG'da geçirdiğim ilk üç günden sonra kenti gezmekten her döndüğümde arkadaşlar soruyorlardı. "Tivoli'yi gezdin mi?". Hayır gezmemiştim.

Bir kente gelen her yabancının yaptığı gibi ilk günler daha çok istasyon civarında takılmıştım. Bir kere Türk gazeteleri orada bulunuyordu. Para değiştirmek her zaman olasıydı. Kahvesi ucuzdu. Bir de kentin merkeziydi. Tivoli denen yer istasyon binasının tam karşısında idi. Daha doğrusu ana giriş kapısı. Çünkü bu kocaman eğlence parkının beş altı kapısı daha vardı. Sabahakşama kadar büyükler, çocuklar, yerliler, yabancılar girip çıkıyordu bu kapılardan.

Ününü daha Türkiye'de iken duyduğum bu eğlence parkını keyifle ve çalışmadığım bir tatil günü gezmek istiyordum. Nihayet Kopenhag'dan ayrılacağım gün fırsat çıktı.

Tuzlu bir giriş parası, bizim paramızla bin liraya yakın bir para vererek girdim içeri. Sağda solda bira satan yerler, sandöviççiler, hatıra eşyası, satış yerleri, ticaretin binbir çeşidi vardı. Binbir çeşit insan. Sonra bir açıklığa geldim. Bir açıkhava sahnesi vardı küçük. Üzerinde yirmi yirmi-beş kişilik bir bando, mızıka ve oda orkestrası karışımı bir topluluk askeri marş ritminde parçalar çalıyorlardı. Kemanlar filan da vardı, hatta bir iki solo da yaptılar ama genelinde tatsızdı çaldıkları müzik. Çıstırararam çıs tam tam, Çıs tam çıs tam çıs. Fazla kalmadım orada. İki tarafta sıralanan lokantaların arasındaki dar yoldan ileride gördüğüm ilginç bir sahneye doğru yürüdüm. Bando sesi beni izledi. Daha hızlı yürümeye çalıştım. Yok bando arkamdan geliyor. Ses daha da yaklaştı ve birden iriyarı bir polis memuru anlamadığım bir dilden (daha Danca'yı sökememiştim) sanırım kibar sözler söyleyerek beni yine kibarca kenara itti. O zaman gördüm ki bu bando başka bandoydu. Bir çocuk bando mızıkası. Hepsi daha önceki bir gezerek söyleşerek'te size gönderdiğim saray muhafızı üniformalarını giymiş, on-onaltı yaş arası yüzden fazla çocuk yine çıştırapampam çıstır tıs türünden bir müzikle rap rap önümden geçtiler. Sonra arkalarından ata binmiş bir çocuk muhafız. Sonra sırtlarında gerçeğe benzeyen tüfeklerle iki manga muhafız ve bir minyatür kraliyet arabası. İçinde dört yaşında bir kız çocuğu prensesler gibi giyinmiş, yanında biraz daha büyük bir oğlan çocuğu. Halkı selâmlıyorlar elleri ile gel gel işareti yapar gibi. Yaşlı Amerikalı turistler vardı çevrede. En çok onlar sevdiler bu görüntüyü. Güldüler alkışladılar. Ben arabadaki çocukların yüzlerindeki yorgunluk ve sıkıntıyı gördüm keyiften çok. Belki bir onurdu bu onlar için ama sıkıcı bir onur. Zor işti dört yaşında prenses olmak. Zaten bu bando Tivoli bahçesinde bir tur atıp yarım saat sonra yine yanımdan geçtiğinde küçük kraliçe daha da yorulmuştu ama mekanik bir biçimde elini sallamaktan geri durmuyordu yiğitçe. Yine de karar verdim. Zor işti Kral veya Kraliçe olmak. Yirminci yüzyılın bitimine onbeş yıl kalmışken.

Bando uzaklaşınca oradaki tavuskuşu kuyruğu gibi yapılmış perdesi olan Çin Tiyatrosu sahnesine doğru yürüdüm. Bir dolu adam gözlerini tavuskuşuna dikmiş bekliyorlardı. Ne çıkacak diye ben de gözlerimi diktim bekledim. Gerçekten Tivoli'de o akşam gördüğüm en hoş şeyi gördüm, bu tavuskuşu kuyruğu gibi perde, tavus kuşu kuyruğu gibi açılırken. Ben bu Çin sahnesinden çekik gözlü Çinliler çıkacak sanırken kara maskeli, renkli baklava desenli giysili oyuncularını gördüm geleneksel İtalyan Tiyatrosu Commedia dell'Arte'nin. Canım sıkıldı yine. Danimarka'da bir Çin sahnesinde bir İtalyan Tiyatrosu izlemeyi, yerel renk ve tad arayan gezgin anlayışıma yedirememiş oyunu izlemeden oradan uzaklaştım. Üstelik bu tür oyunları çok iyi bir İtalyan topluluğunun Paris turnesi

sırasında izlemiştim. Giorgio Strehler yönetimindeki Milano Piccolo Teatro (Küçük Tiyatro)'sundan. Zaten hava da kararıyordu ve ben daha Tivoli'nin pek azını görebilmiştim. Okuduğum broşürlerde pek güzel çiçek bahçeleri ve çeşmeler ve geleneksel mimari anlayışında binalardan sözediliyordu ama bütün iyi niyetime rağmen bana yapay geldi tüm bu güzellikler. Fazla turistik yani. Belki dedim Lunapark'ı ilginçtir bu eğlence merkezinin ve neşeli çocuk ve genç çığlıklarının geldiği yöne doğru yürümeye başladım. Birden ışıklar yandı. Daha doğrusu ampuller. Elimdeki broşüre göre 110.000 ampul ışıl ışıl yaptı binaların cephelerini. Ayıp değil ya bu ışıklandırmayı da sevmedim.

Sağlı sollu yerleştirilmiş ve para kazandırmayan öylesine vakit geçsin diye bir kolu çekince üç ayni biçim bir araya gelince bir kez daha kolu çekip üç döner şerit üzerindeki resimleri bir araya getirme hakkı kazandığınız makinelerde vakit geçiren bir sürü yaşlı insan gördüm. Acıdım geçirdikleri vakite doğrusu. Kumar'ın yanlış bir şey olduğuna inandığım halde insanın kumarın sahtesiyle vakit geçirmesini daha da saçma buldum.

Yine bir sürü lokantanın önünden geçtim. Zaten yirmibeş tane lokanta var Tivoli bahçesinde ve alanının çoğunu bu lokantalar kaplıyor. Karnım da acıkmıştı ya. Bir fiyat listesine bakınca içerideki turistlerin zenginliğine gıpta ettim çünkü bu lokantada değil karın doyurmak, bir kap yemek yemek bile bayağı tuzluya oturuyordu. Zaten bana da tuz dokunuyordu! Doğru Lunapark'ın oraya gittim. Tivoli'nin en ünlü eğlence ve heyecan aracı olan "Uçan Halı"ya yaklaştım. Dört tane minare taklidi direğin arasında bir sağa, bir sola garip homurtularla giden bir madeni platformdu bu, halı biçiminde boyanmış. Arada bir de içindekileri başaşağı döndürüp eğlendiriyordu heyecanlandırarak. Ben eğlence ve heyecandan başka bir şey anlayan bir insan olduğum için oradan uzaklaşırken birden başımın üstünden madeni bir tırtıla binmiş on onbeş kişi çığlıklar atarak geçti. Belli çok korkuyorlardı ve eğleniyorlardı başımın üstündeki köprüden geçerken. Ben ne olur ne olmaz diye uzaklaştım o köprünün altından. Daha zararsız ve heyecansız eğlence araçları olan dönme dolap ve çarpışan otomobillerin oraya gittim ama bomboştu orası da. Demek ki çağımız heyecanlı eğlence çağı. Ben de bu çağa ayak uyduramadığımı hissedince bir garip hissettim kendimi. Tivoli'nin son eğlencesi olan çarpık gösteren aynalar galerisine girdim belki düzelirim diye. Bir şişmanladım, bir kafam uzadı, bir zayıfladım, bir bastıbacak oldum, bir zürafa, bir göbekli oldum, bir karnım sırtıma yapıştı. Bu son aynada kendimi görünce acıktığımı anımsadım. Tivoli'den çıkarak karşıdaki istasyonun büfesinde bir hamburger yedim. İşte Tivoli. Ben ününü biraz abartılı buldum ama Kopenhag'a giderseniz bir kere uğramakta yarar var.

Tivoli, Kopenhag'a gelen turistlerin en önemli uğrak yerlerinden biridir.

Filme Çekilen Son Çizgi-Roman Kahramanı:

ÖRÜMCEK ADAM

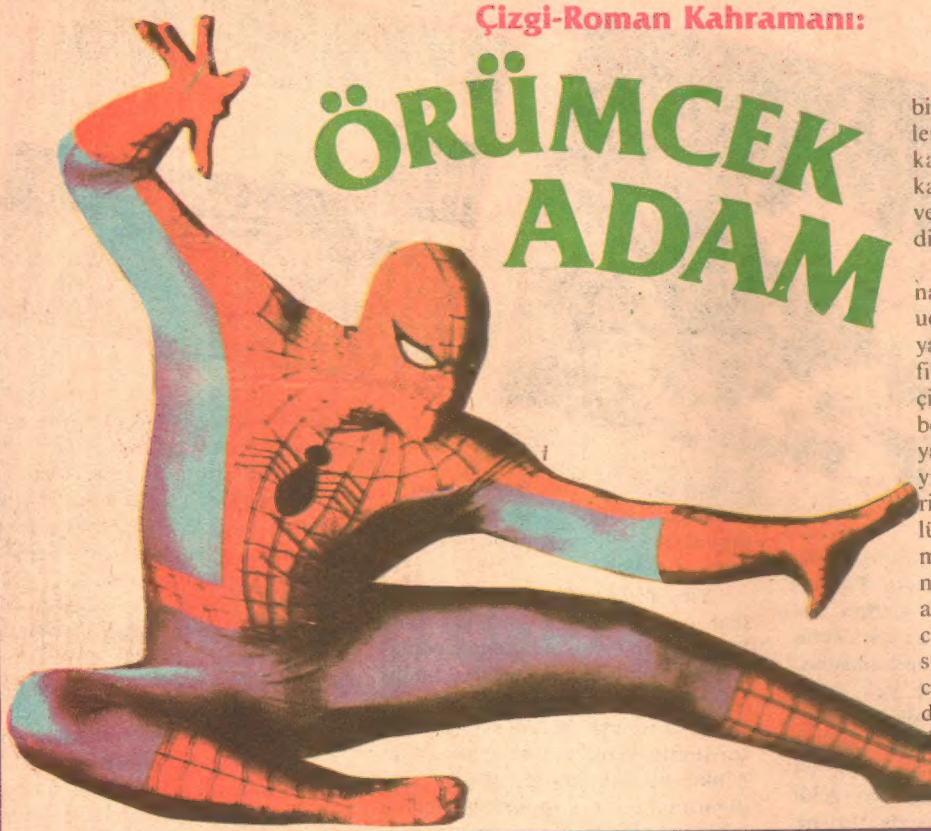

TANIYOR musunuz örümcek adamı... Genç bir delikanlının bir örümceğin yeteneklerini bir kaza sonucu kazandığı ve kötülere karşı amansızca savaş verdiği bir çizgi roman dizisi'nin kahramanı...

Düz duvara tırmanan, binadan binaya uçan, zeki ve yılmaz bir yaratık. Ünlü Cannon film yapım şirketi bu çizgi romanı nihayet beyazperdeye aktarmaya karar verdi.. Gelecek yılın sonuna doğru bitirileceği sanılan filmi ünlü korku filmleri yönetmeni Tobe Hooper yönetecek. Daha örümcek adamı kimin oynayacağı belli değil ama sürekli maskeli dolaşacağı için pek önemli de değil herhalde... Öyle değil mi?

Dünyanın En Büyük Televizyonu: 1000 metrekare

EVET yanlış okumadınız... 1000 metrekare görüntü yüzeyi olan bu dev ekranın boyu 25, eni 40 metre... Gün ortasında bile 500 metre uzaklıktan seçebileceksiniz görüntüyü...

Tabii doğru tahmin ettiğiniz gibi Japon işi bu... Kol saati televizyonu yapan firma şimdi de bu dev ekranı üretti. Haziran ayı içinde Japonya'nın "Tsukuba (Bilim Kenti)" kentinde düzenlenen Uluslararası Bilim Sergisinde tüm konukların büyük ilgisini çekti bu dev televizyon. Dev ki dev yani...

Cücesini de biliyorsunuz herhalde, ayni fabrikanın ürettiği ve kulaklıklı "Walkman" teyplerden esinlenerek "Watchamn" adını verdiği. Yalnız, yalnızca siyah beyaz görüntü veriyor bu 7,5 santimetre en, 16,3 santimetre boy ve üçbuçuk santimetre kalınlığındaki bu mini-televizyon. Ağırlığı yarım kilo...

İşte hangisini beğendiyseniz, biriktirin... harçlığınızı alın... Yalnız yolda yürürken mini-televizyon izlemeye kalkmayın, kazara dev bir televizyon ekranına çarpabilirsiniz...

sinema tv... video...

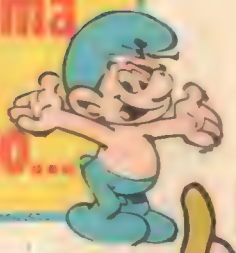

Hav Hav Kasetleri Video Bayiinizde...

BÖYLE bir reklam görseniz dergimizde herhalde bizim yaz ortasında kafamızı fazla üşüttüğümüzü düşünürsünüz... Ama kazın ayağı (ya da köpeğin kulağı) öyle değil... Amerika Birleşik Devletlerinde gerçekten köpekler için bir video kaset üretilmiş. Adı ARF... ARF köpeklerin havlayışına İngilizcede verilen ünlem... Kısacası Hav Hav'ın İngilizcesi...

Bu kaseti piyasaya çıkaranların iddiası şöyle: "Bu kasette köpeğinizin anlayacağı bir dil kullanılıyor.. Bu kasetle köpeğinizin kimlik sorunlarını çözümleyebilir ve krize girmelerini önleyebilirsiniz... Fino'lardan çoban ya da kurt köpeklerine kadar her köpeğe ve her eve uygun." Evet böyle diyorlar bu kasetlerin yapımcıları... Biz tamamlayalım reklamlarını.

"Köpeğinizi sevindirin baylar bayanlar... Hediyesi on beş dolar... Hav hav."

Yazlık Sinemalara Gidiyor musunuz?...

DAHA bundan on beş yıl önce İstanbul'un bir çok semtinde birden fazla yazlık sinema vardı. Boş bir arsanın çevresi genellikle biriketten duvarlarla kapatılır, çoluk çocuk, genç yaşlı bu sinemalarda ılık yaz gecelerinde film izlerlerdi. Bazen iki film... Evlerden minderler götürülür, çivileri çıkmış çürük çarık sandalyelerin üzerinde, yıldızların altında kocaman alimünyum hoparlörden gelen çatlak sesler eşliğinde gazoz içerek, çekirdek yiyerek. İki film arasında gazozcu ve çekirdekçiler sıraların arasında dolaşır, çişi gelen küçük çocuklar uykuları arasında tuvalete götürülür, film başlamadan ve bittikten sonra ağaçlara ya da direklere asılmış tellerde rengârenk ampuller yanardı. Pazartesi, perşembe değişen proğramı sabırsızlıkla bekler, ama oynayacak filmden çok, yazlık sinemada komşular ve arkadaşlarla bir yaz akşamı geçirmenin keyfini yaşamak için koşardık yazlık sinemalara. Büyüdüğümüzü de annemiz babamızın bize yalnız başımıza sinemaya gitmek için izin vermesinden anlardık. Var mı hâlâ yazlık sinemalar? Etrafımızı çevreleyen televizyon antenlerinden seçemiyorum.

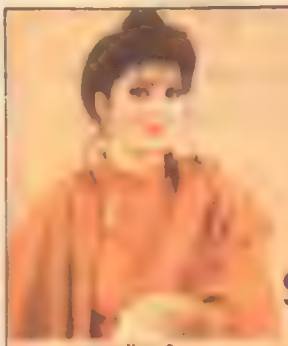

Sinemamızın Sultanı'nın Tahtı Sarsılıyor mu?

TÜRKÂN Şoray hepimizin bildiği bir ad. Yirmibeş yıldır sinemamızın tartışmasız en ünlü kadın yıldızı. Filmlerinde açık saçık sahnelere yer vermemesi ve son yıllarda geliştirdiği başarılı oyunculuğu ile yeniden yetmişe herkesin beğenisini kazanan Türkân Şoray'ın filmleri bu yirmibeş yıl içinde sürekli **"aile filmi"** olarak iyi iş yapıyor ve sinemaya çok izleyici çekiyordu.

Bu başarısı ve yıldızlığı nedeniyle, Türkân Sultan olarak anılan Türkân Şoray'ın son iki filmi hiç iyi iş yapmadı. Ömer Kavur'un "Körebe", Feyzi Tuna'nın "Bir Kadın, Bir Hayat" filmleri'nin çok az sayıda izleyiciyi sinemaya çekmesi, gerek yapımcılarda, gerek yıldız ve eşi tiyatro oyuncusu Cihan Ünal'da panik yarattı. Hatta bazı yayın organlarında Türkân Şoray'ın sinemayı bırakacağı söylentisi bile dolaştı.

Şimdilik susmayı yeğleyen ve küçük kızı Yağmur'un bakımıyla uğraşan Türkân Şoray'ın sinemayı tamamen bırakması büyük bir kayıp olacak. Doğrusu kriz içinde olan sinemamızın en çalışkan ve sevilen yıldızlarından birinin beyazperdeden uzaklaşmasına gönlümüz elvermiyor

Ziya Osman Saba'nın Bir Öyküsü

BABAMIN ELBİSESİ

Resimler: Gamze Baltaş

BABAMIN son giydiği elbiseydi. Onu, her akşam soyunduğu odada, son saatlerini yaşamakta olduğundan habersiz, belki de ertesi gün yapacağı işleri tasarlayarak, üzerinden son defa çıkarmış, orada duran iskemlenin üzerine geçirmiş, bizlerle biraz dereden tepeden konuşup, her zamanki gibi yemeğini yedikten sonra geliveren âni bir kalp krizyle yirmi dakika içinde ölüp gitmişti.

Böyle zamanlarda hep çok geç yetişen doktor, hiç olmazsa küçük kardeşimi avutma vazifesini yapmış olmak için, babamın birkaç saat sürebilecek bir bayginlık geçirmekte olduğunu, sabaha kadar ayılacağını söyleyip evine dönmüştü.

Benim bile, kendimi bu ümide bırakarak geçirdiğim bu gecenin sabahında, eski sabahlarımızdan birdenbire ayrılıvermiş, artık sobanın yakılmadığı, çay suyunun kaynatılmadığı gözlerimizin dalıp, kaldığı halıdaki nakışların büyüdüğü büyüdüğü, sokak kapısının sık sık çaldığı, artık eve, ev sahiplerinin değil de, başkalarının, bekçinin, imamın, marangozun hâkim olduğu bu bambaşka sabahta; beni bekleyen bir sürü vazife, yapılacak birçok mantıklı işler olduğu halde evi yanarken, meselâ, bir çift takunyayı kurtarmaya çalışan bir adam gibi, ben de, babamın son giydiği elbiseyi orada iskemlenin üzerinde farkederek kaldırmış saklamıştım.

PANTOLONUNUN cebinden son defa kullanıp katladığı mendil, ceketinin üst cebinden gözlüğü, sağ yan cebinden, taştahtaya bir şey yazdıktan sonra (babamın son vazifesi öğretmenlikti) o cebe, belki dalgınlıkla, atılıvermiş küçük bir tebeşir parçası, bir ucu mavi, diğer ucu kırmızı bir kalem (vazifeleri tahsis için bir gün bana ısmarlayarak aldırmış olduğu), tebeşirin değmesiyle yer yer beyazlanmış ve sadece biraz ufalmış olarak çıkmıştı. Babamın, başıma o kadar iyi uyan şapkasını, boyuma tam gelen paltosunu, yeryüzünde babamı böylelikle olsun biraz daha devam ettirebilmekten memnun, kullanır; bu son giydiği elbiseyi, çoktan çürüyüp yok olmuş vücudunun kokusu en büyük bir vefakârlıkla saklayan bu elbiseyi ise, yaşımın ilerlemiş olmasına rağmen, içimde kalmış bir çocuk duygusuyla, ara sıra yoklar, ziyaret ederdim.

Bu elbisenin satılabileceğini, bu elbiseyi nihayet bir gun satacağımı hiç aklıma getirmemiştim. Babam, öldükten sonra da; belki bugünlerimizi hesaplayarak, bankada biriktirmiş olduğu parası, yazları bir katını kiraya verebileceğimiz eviyle, senelerce bizleri düşünmüştü. Onun bu yardımları her ay maaş bordrosunda ismimin hizasına görünmez bir el tarafından ilâve olunan bir ikinci pahalılık zammı olmuştu.

Bir ay sonuydu. Dairede, öğle tatili; arkadaşların çoğu gibi, benim de evden küçük bir alüminyum kap içinde getirip kuytu bir köşedeki kalorifer üstüne koyduğum, böylelikle tamamiyle

ısınmasa bile, hiç olmazsa yağları erimiş olan yemeğimi yemiş, hava yağmurlu olduğu içinde de, her günkü âdetimin aksine olarak, yemekten sonra dışarı çıkmamıştım. Arkadaşlarla oturmuş, konuşuyorduk. Eski elbiselerin harp dolayısıyla çok para ettiğinden bahsediliyordu. Veznedar, üzerindeki yeni elbiseyi göstererek, sattığı iki kat elbisenin parasıyla bu yeni elbiseyi yaptırdığını söyledi.

HERKES bir fikir ileri sürüyordu. Birden aklıma babamın elbisesi evde, sandıkta yatan, babamın son giydiği elbise geldi. Bu elbise dura dura ne olacak? Niçin satmıyordum sanki? Cebindeki eşyaları boşaltıp birer hâtıra olarak saklamak kâfiydi. Evet, o elbiseyi satmalıydım. Onun parasıyla bir yeni elbise yaptırmak değilse bile, kendime, geçen cumartesi Beyoğlu'nda bir camekânda görüp üzerinde âdeta gözüm kalan o güzel kravatı, kızkardeşime, ne zamandır giymeye hevesli olduğunu bildiğim hep o Beyoğlu'ndaki yeni moda spor iskarpinlerden satın alabilirdim.

O gün akşama kadar hep bu fikri kafamda işledim. Eski elbiselerin en iyi nerelerde satılabileceğini, kaç para edebileceklerini bu işlerde o kadar bilgili görünen arkadaşlardan öğrendim. En iyisi Kapalıçarşı'daki eskicilere gitmekmiş, yalnız dükkân dükkân çok dolaşmamalıymış, zira birinin verdiği fiyattan fazlasını başka birinin vermesi imkân haricindeymiş, aralarında böyle bir anlaşma varmış!

Ertesi günün öğle tatilinde, daha birkaç sene evvel babam sağ, ben bir hukuk talebesiyken ümitler içinde ve kaç sene inip çıkmış olduğum Çakmakçılar yokuşundan, koltuğumun altında bir paketle çıkıyordum. Bakırlarını dövmekte olan bakırcıların gürültüsünden kurtulup , kendimi Bitpazarı dediğimiz o sokağa attım. Orası da hep eskisi gibi, hep bildiğimiz gibiydi. Yine, samanları fırlamış kanepeler, soluk yüzlü, kopuk püsküllü koltuklar kaldırımlara taşıyor; eski sobalar, üşüyorlarmış gibi, dükkân köşelerinde birbirlerine sokuluyorlar; başka bir köşede ayrı duran kırık mermerli konsolların üstünden indirilip duvar diplerine dayanmış kötü aynalar, yaldızlı çerçeveleri içine artık kaldırımlardaki at terslerini, gelip geçenlerin çamurlu kunduralarını, ütüsüz pantolonlarını aksettiriyorlar; fakat bütün bunlara, her şeye rağmen bütün bu eşyalar dünyaya gelmelerine sebep olan hizmetleri tekrar görmek, iki koltuğuyla, samanları deşilmiş kanepe tekrar bir çifti kucağında barındırmak; kendini göstermek ister gibi bütün arkadaşlarının önüne çıkan sobaların muhakkak en hallicesi tekrar bir an evvel ısıtmak, karpuz lambaların hasretini çeken, yaldızları tazelenmiş aynalar tekrar insan yüzleri aksettirmek, tekrar odaların mahremiyetine girmek, tekrar beğenilmek, satılmak, daha yaşamak istiyorlardı.

Birden boş koluma birisi girer gibi oldu. Dalgınlığımla alay etmek isteyecek bir arkadaş sanarak başımı çevirdim. Esmer, arkaya doğru sıkı sıkı taranmış siyah uzun saçlı, siyah ince bıyıklı, zayıf bir gençti:

— Buyurun bayım, satacak bir şeyiniz mi var? Buyurun, biz alıyoruz, diyordu. Sağ kolumdaki paketi unutmuştum. O da, uysal bir hayvan gibi, sürüden ayrıldıktan sonra kurban edileceğini hissetmiş olmasına rağmen, münis davranan bu koyun; ne bileyim, o kadar sevildikten, okşandıktan sonra evde yemek yetişmediği için nihayet bir çuvala konulup karşı sahile atılmaya götürülen bir kedi gibi hiç sesini çıkarmamış, kendini bana unutturmuş, beni rahatsız etmemek istemişti. Evet, ben buraya babamın elbisesini satmak için gelmiştim. Beni başkasına kaptırmamak isteyen esmer genç, şimdi büsbütün koluma girmiş, hem iltifatta bulunarak satılık malın cinsini öğrenmeye çalışıyor, hem de memuru bulunduğu dükkâna doğru sevkediyordu. Kapalıçarşı'nın kapısından geçmiş, eskici dükkânlarının bulunduğu kısma gelmiştik. Nihayet bir tanesinin önünde durduk. Yüksekçe, kerevetimsi bir yerde, âdeta küçük bir sahne gibi, halı, birkaç iskemle ve bir masayla döşeli, yalnız sahneden farklı olarak, bütün duvarları, önü, etrafı, askılara geçirilmiş elbiselerle dolu bir dükkândı. Dükkân sahibi, iri vücutlu, büyük kafalı, saçlarına ve gür kaşlarına ak düşmüş bir adamdı. Bir bakıma yakışıklı da denebilirdi, fakat bir hayvana, bir kaplana benziyordu. Yanında bir de ihtiyar vardı. Konuştukça ağzında kalmış tek dişi daha parçalayabilirim der gibi gözüken yeşile çalar sarı benizli bir ihtiyar. İhtiyar,

Devamı 32'ci sayfada

ZİYA OSMAN SABA (1910 - 1957)

İstanbul'da doğan Ziya Osman Saba, lise öğrenimini Galatasaray Lisesi'nde bitirdikten sonra İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Henüz 19 yaşındayken Yedi Meş'aleciler arasına katıldı, onların şiir anlayışına bağlandı. Şiirlerinde çocukluk özlemi, anılara düşkünlük, yoksul insanlara yakınlık önem kazanır. Yazar, aynı anlayışı öykülerinde de sürdürmüştür. Öykülerinde çoğu zaman çocukluk günlerini arar gibidir.

Ziya Osman Saba, anı ve öykü gibi düz yazılarını "Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi" adlı kitabında toplamıştır.

Bilmece bulmaca

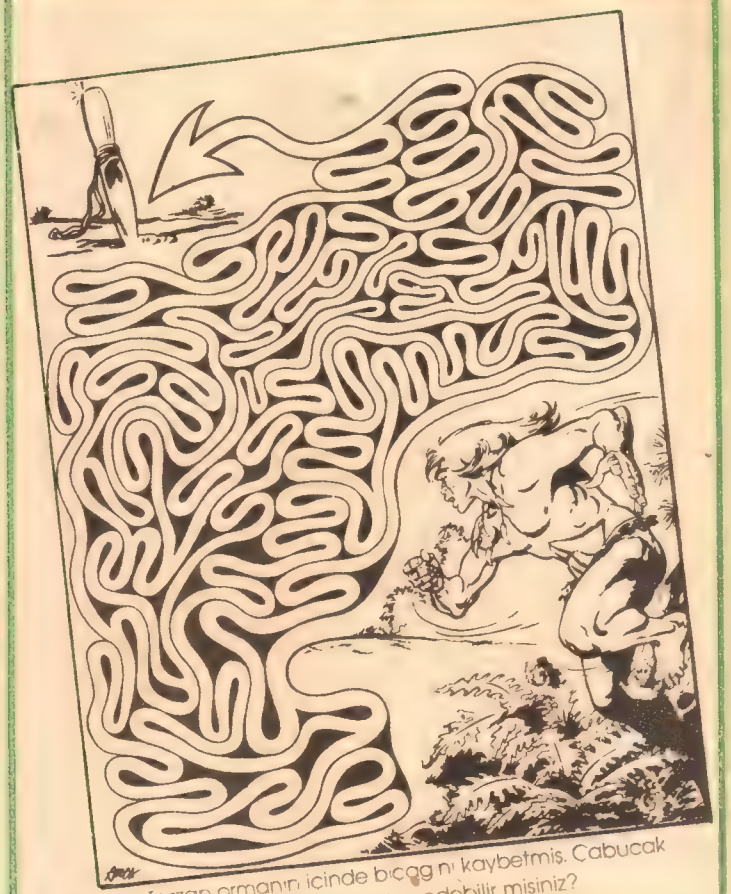

Tarzan ormanın içinde bıçağını kaybetmiş. Çabucak bulmasına yardım edebilir misiniz?

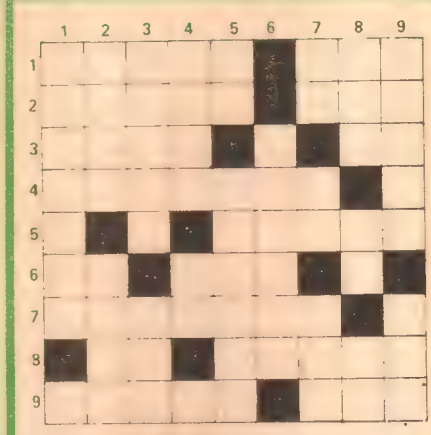

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1— Bir ilimiz - Uçurum 2— Tayin Doğum yaptıran kadın 3— Büyük ve yavaş hayvan tepsi - Bağlama 4— Soluğunu içinde tutarak kendini zorlamak 5— İçildikten ya da yenildikten sonra geriye kalan 6— Karada denizde yabani hayvan ya da kuş, balık tutma işi - Âdet 7— Rastlant 8— Bir nota Birçok kimsenin toplanıp el birliğiyle bir kişinin işini görmesi 9— Ortak yaşamlı bir bitki Taşkın su

YUKARDAN AŞAĞIYA: 1 — Gelir, kazanç 2— Çevik - Bir erkek ad 3—Şahit - Bitkinin sapı 4— Duadan sonra söylenir İki sessiz harf 5— (Ters) Dünyanın uydusu - Bir ilimiz 6— Güzel koku 7— Bir emir - İki sessiz harf - Eskiden kullanılan bir başlık 8— Bir çeşit kaba kumaş - İye, sahip Bir hece 9— Bir erkek ad Vücutta bir bölge

Resim ve gölgesi arasında birçok ayrılık vardır. Bunları görebiliyor musunuz?

TOTOŞ GÜÇ DURUMDA 7

Copyright (Yayın Hakkı): Edition Glenat - Milliyet Yayın A.Ş. (85)

HA! HA! HA!
APTAL ARAMLAR! HA HA HA!..
BEN DE GİDİP KURABİYELERİ YİYEYİM BARİ..
AKLI FİKRİ YEMEKTE!
DAHA SONRA...
BİR SAATTİR BEKLİYORUZ HÂLÂ ÇIKMADI.
BELKİ BİR BAŞKA KUYULUKOY DAHA VARDIR
İŞTE!
HEMEN YAKALAYALIM!
OLMAZ, BIRAKIN ARKADAŞLARINI BULSUN! ÇALINAN PARAYI ANCAK ÖYLE BULURUZ!
P
EYVAH ARABA ÇALIŞMIYOR!
BOŞVER YÜRÜYEREK DEVAM EDELİM!
BACAĞIM YENİDEN ACIMAYA BAŞLADI! AMA NERDEYSE GELDİM!
ARKADAŞLARIM BENİ POLİS KILIĞINDA GÖRÜNCE NE YAPACAK ACABA?
PAN! PAN! PAN!
?! PAN!
HEY!
PAN! PAN!
BUNU DÜŞÜNMELİYDİM NE APTALIM!
HEYY! BENİM ARKADAŞINIZ NORBERT!
VAY CANINA, BİZ SENİ ÖLDÜ SANIYORDUK!
BENİ BİR KUMRUCAKLAR GETESİ KURTARDI...
26

BİR ÇOCUKLAR ÇETESİ Mİ? BİRİNCİ KATTA BİRİLERİ BİZİ İZLİYORDU. UMARIM ONLAR DEĞİLDİR...
NE? YOK! OLAMAZ!.. BEN, BEN...
GİR İÇERİ ÇABUK! ONLARI FARK ETTİĞİMİZİ ANLAMAMALARI GEREK!
AZ SONRA...
ONLAR MI?
EVET ONLAR... AMA NASIL OLUR? KİMSENİN BİZİ İZLEMEDİĞİNE EMİNDİM!
ONLARI BİR AN ÖNCE HAREKETSİZ HALE GETİRMELİYİZ!
SAKIN BİR KÖTÜLÜK YAPAYIM DEME! ONLAR BENİM HAYATIMI KURTARMIŞTI.
AMA O ZAMAN SENİN KİM OLDUĞUNU BİLMİYORLARDI. ŞİMDİ ELLERİNE GEÇSEN GÖRÜRSÜN GÜNÜNÜ!
NAPIYORUZ?
BEN BURADA KALACAĞIM. SİZ KAÇIP HEMEN POLİSE HABER VERECEKSİNİZ...
EVET AMA, ONLARA BİR KÖTÜLÜK YAPMAK İSTEMİYORUM...
ANLAŞMAZLIK ÇIKARMA BOŞ YERE! BU İŞE BİRLİKTE GİRDİK. SONUNU DA BİRLİKTE GETİRECEĞİZ!
...YOKSA KENDİ PAYINI BİZE BIRAK! HA, HA, HA!
SENİNLE BİRLİKTE OLMADAN ÖNCE KATİL OLDUĞUNU BİLMİYORDUM. BEKÇİYİ VURAN SENSİN! BU KEZ SANA İZİN VERMEYECEĞİM.
KIZMA CANIM! NİYETİM SADECE ONLARI EVE KAPATIP, RAHATCA KAÇABİLMEK...
PEKİ, AMA GÖZÜM SENDE ONA GÖRE!
BİZİM BURADA OLDUĞUMUZU BİLMİYORLAR. GİDİP ONLARDAN PARAYI ALMAYA ÇALIŞALIM.
HAKLISIN! AMA YA POLİS GEÇ KALIRSA?
BENİ GÖZETLEMEYE NİYETLİYSEN GİDİP BİR GÖZLÜK AL. ŞU SİLÂHI DA VER BAKALIM!
BAK, ŞURADA AÇIK BİR PENCERE VAR...
BURASI BOMBOŞ... TERKEDİLMİŞ BİR EV BURASI...

HİÇ SES YOK...
ÜST KATTALAR GALİBA..
!?!
GLONC CRAC CRIONK!
PANJURLARI KAPATIYORLAR!!! TUZAĞA DÜŞTÜK!
KAPI DA KİLİTLENMİŞ!..
İYİ Kİ ÖTEKİLERİ POLİSE HABER VERMEYE YOLLADIN. YOKSA BİZ...
SSŞİİST! DİNLE!
SANA PAYIMI VERMEYE RAZIYIM. AMA ONLARA KÖTÜLÜK YAPMA. YALVARIRIM...
NE KADAR DUYGULU BİR ADAMSIN! BOŞVER BUNLARA! NEYSE MERAK ETME BİR ŞEY YAPMAYACAĞIM.
UZAKLAŞTILAR! POLİSİ BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇAREMİZ YOK.
TOTOŞ! BURADAN BİR SES GELİYOR.
BU HAYATINI KURTARDIĞINIZ ADAM GALİBA.. BİZE YARDIM EDECEK...
EVET, SİZİ DUYUYORUZ BAYIM, BİZDEN YANA OLDUĞUNUZU BİLİYORDUK...
ORADA NE YAPIYOR ACABA?
İŞTE GELİYOR!
ÇABUK! KAÇIYORUZ!
TOTOŞ, BİZİZ! POLİSE HABER VEREMEDİK. HAYDUTLARDAN BİRİ BİZİ YAKALADI VE BURAYA KAPATTI. NE YAPACAĞIZ?
ŞİMDİK HİÇ BİR ŞEY YAPAMAYIZ. HAYDUTLAR UZAKLAŞTIKTAN SONRA KAPILARI, PENCERELERİ KIRIP KAÇARIZ. ÇOK ZAMAN ALIR.
BELKİ APTALCA BİR HİS AMA BU ÇOCUKLARIN SAĞ, SALİM OLDUĞUNA SEVİNİYORUM

Sürecek

pul köşesi

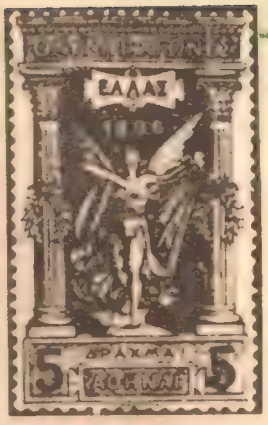

OLİMPİYATLAR

Her dört yılda bir kez düzenlenen **Olimpiyat Oyunları,** ilk kez İ.Ö. 776 yılında yapılmıştır. Çağdaş Olimpiyat Oyunları ise, Coubertin Baronu Pierre de Fredi'nin girişimleriyle **6 Nisan 1896**'da başlatılmıştır. O tarihten başlayarak her dört yılda bir düzenli olarak yapılan Olimpiyat Oyunları için, yaklaşık her ülkenin posta idaresi olimpiyat serileri çıkarmışlar, çıkarılan bu serilerden özellikle eski tarihli olanlar zaman içinde hayli değer kazanmıştır.

Olimpiyatlar konulu bu seriler içinde en değerli olanlarından biri de Yunanistan Posta İdaresi'nin ilk olimpiyatlar için tedavüle çıkardığı 1, 2,5 ve 10 lepta değerindeki seridir. 1896 yılında tedavüle çıkarılan bu seri kısa bir süre içinde tükenmiş, 1900 ve 1901 yıllarında yeniden basılmıştır. Sizlere resmini sunduğumuz 5 lepta değerindeki bu pul ise, 1896 yılında basılan ilk olimpiyat serisine ait olduğundan, en değerli olimpiyat pullarından biri olarak kabul edilmektedir.

İTALYA

Avrupa Posta Birliği'ne bağlı ülkelerin her yıl geleneksel olarak tedavüle çıkardıkları **"Europa Cept"** serilerinden biri daha İtalya'da tedavüle çıkarıldı. İtalyan Posta İdaresi tarafından tedavüle çıkarılan, 500 ve 600 liret değerindeki iki puldan oluşan bu seride, ünlü klasik müzik bestecilerinden Aureliano Pertile, Giovanni Martinelli, Johann Sebastian Bach ve Vincenzo Bellini'nin resimleri yer alıyor.

20 Haziran tarihinde **"ilk gün zarfı"** uygulaması da yapılan seri beş milyon adet basıldı.

İSVEÇ

Çok uzun yıllar önce, insanlar satmak istedikleri malın bir örneğini dükkânlarının önlerine koyarlar, böylece reklam da yapmış olurlardı. Zaman geçtikçe, bu örneklerin yerlerini çeşitli simgeler aldı. Örneğin ayakkabı satan bir dükkânın önüne, sattığı ayakkabılardan birinin resmi ya da karikatürü konuldu.

İsveç Posta İdaresi'nin geçtiğimiz haftalarda tedavüle çıkardığı seride, eski zamanlarda reklam yapmaya yarayan bu simgeler yer alıyor. 20, 10 ve 50 öre, ayrıca 2'şer kronluk iki puldan oluşan seride, bu tür simgeler yer alıyor. Sizlere blok biri resmini sunduğumuz seride, sol üst köşedeki simge bir kürkçü dükkânının. Sağ alttaki pul ise, bir ayakkabıcı dükkânının...

İsveç Posta İdaresi, yaklaşık aynı tarihlerde, **Güzel Sanatlar Akademisi**'nin kuruluşunun 250. yılı nedeniyle, iki puldan oluşan bir anı serisini de tedavüle çıkardı. 1735 yılında Stockholm Sarayı'nı dekore edecek sanatçılar yetiştirmek için kurulan akademi, o tarihten bu yana binlerce öğrenci yetiştirdi.

İtalya'da tedavüle çıkartılan **"Europa 85"** serisinin, İlk Gün Damgası

Bilmece bulmaca

Numara: Yeteri boyayalım. Bakalım ne çıkacak? 1-Kırmızı 2-Beyaz 3-Siyah 4-Sarı 5-Mor 6-Mavi 7-Yeşil

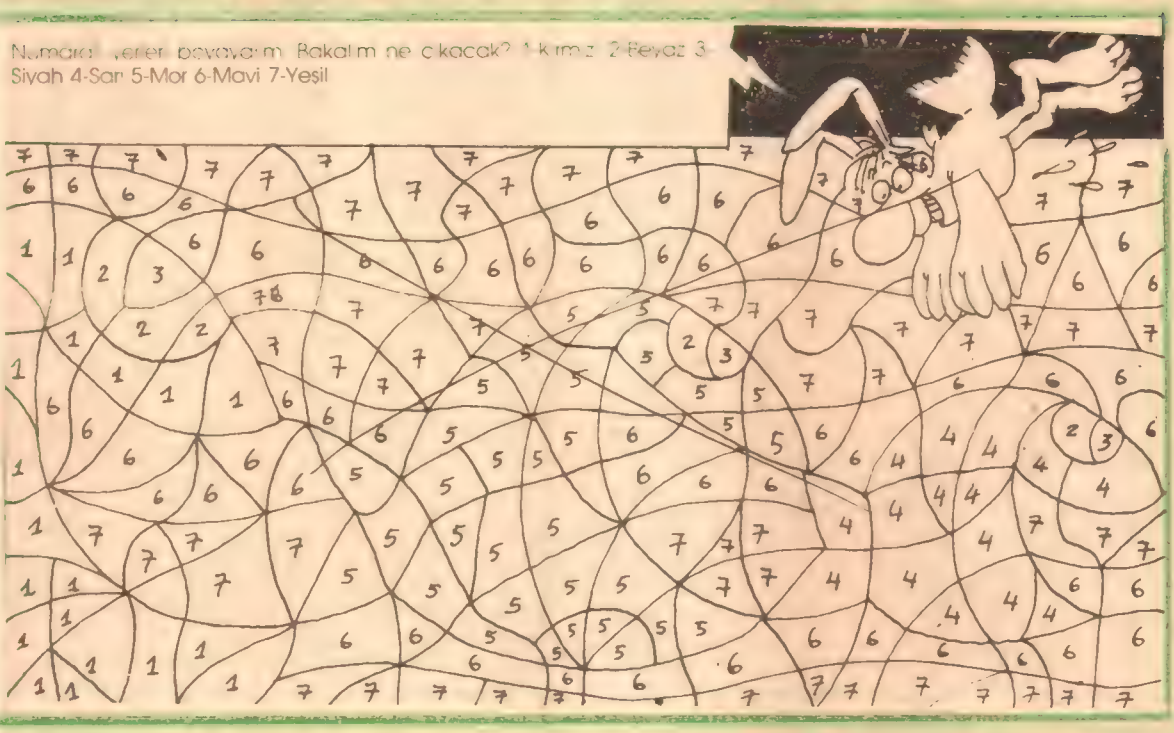

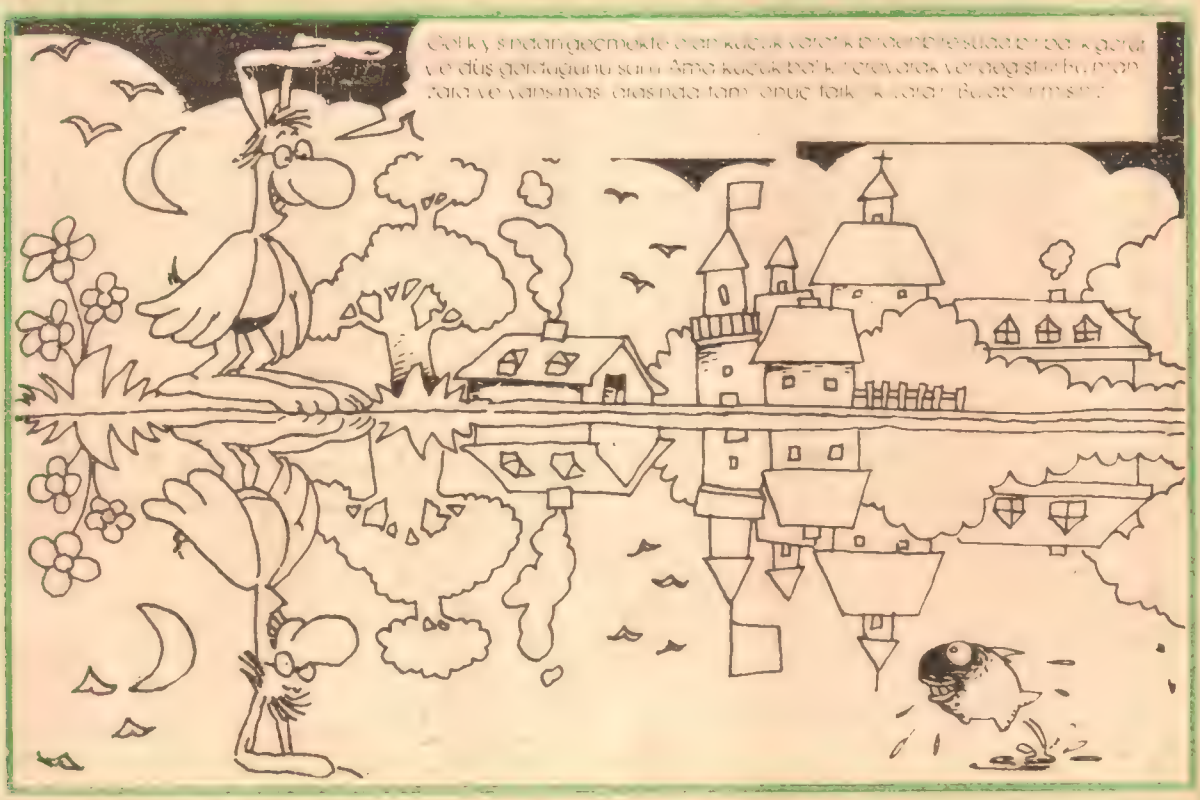

Copyright (Kayın Hakkı) HACHETTE Milliyet Yayın A.Ş. (84)

BU SIRADA ÇİFTLİKTE...
BAK SEN HANK LAROM YILDIRIMINI EĞİTİYOR. HIMM AKLIMA BİRŞEY GELDİ.
MAÇ BENİMLE YARIŞMAYA KALKIŞTI.
HADİ KOŞ YILDIRIM, BAKALIM ŞU VAHŞİ ATIN GÜCÜNÜ GÖRELİM.
BU SIRADA ALLEN KASABADAN DÖNÜYOR.
NE YAPIYOR BUNLAR YAHU ?!
AMAN ALLAH YILDIRIMA YETİŞTİ... VE...
ONU GEÇTİ!

VE BİRAZ SONRA..
BU MÜTHİŞ BİR ŞEY ALLEN. İKİYÜZ METREDEN AZ BİR UZAKLIKTA ACIĞI KARADI VE BENİ GEÇTİ... BU AT EN HIZLI ATLARI GEÇEBİLİR.
GECE RÜZGÂRINI DA GEÇER Mİ?
BAHİSLERE GİRMEYİ REDETMİŞTİN AMA, BU VAHŞİ AT HERŞEYİ DEĞİŞTİRİYOR.
GEÇER!
EVET ÖYLE NE DÜŞÜNÜYORSUN?
BANA KALIRSA GECE RÜZGÂRINI RAHATLIKLA GEÇER
AMA..
AMA..
EVET AMA BU VAHŞİ BİR AT. ALLEN. YARIŞ PİSTİNDE NASIL DAVRANACAĞINI KESTİREMEYİZ.
BEN MAC GREGOR'A İNANIYORUM. DAHA ÖNÜMÜZDE SEKİZ GÜN VAR. HAZIRLANIRLAR.
HEMEN GİDİP ONUNLA KONUŞACAĞIM... ARTIK BU KEZ KARŞI GELEMEZ BANA..
AMA NE. BANA BAK SEN BUNU SANA SON KEZ SÖYLÜYORUM. KARARINI VER YOKSA BU ÇİFTLİKTEN GİDERSİN
ONUNLA MI YARIŞACAĞIM OH ÇOK İYİ OLURDU AMA..
ÇİFTLİKTEN GİTMEK Mİ? BİR DAHA HİÇ BU ATI GÖREMEM BUNA DAYANAMAM
BENİ GEÇMİŞİME BİR TEK O BAĞLIYOR.
TAMAM PATRON KABUL EDİYORUM.
YAŞSA MAC. HİÇ PİŞMAN OLMAYACAKSIN İNAN BANA!

EVET, SİZİ ŞU YARIŞ KONUSU İÇİN RAHATSIZ ETMİŞTİM.. NASIL... YO HAYIR, GECE RÜZGÂRINA KARŞI YILDIRIM'I KOŞTURAMAM

AMA BUNUN KARŞILIĞINDA BAŞKA BİR AT İÇİN SİZİNLE BAHSE GİRERİM

BAŞKA BİR AT MI? SİZ NE DİYORSUNUZ? YİNE BUDER BULUNAN BİR İNCİ Mİ BULDUNUZ?

VAHŞİ BİR AT BU. ONU DAĞDA YAKALADIK. İYİ KOŞUYOR. KIYACASI GECE RÜZGÂRINA KARŞI BAHSE GİREBİLİRİM.

NE YANİ, ŞİMDİYE KADAR YARIŞ PİSTİ GÖRMEMİŞ BİR HAYVANI MI TUTACAKSINIZ

HASTA FİLÂN DEĞİLSİNİZ YA?

BENİ MERAK ETMEYİN. BAHİS İÇİN HAZIR MISINIZ? TAMAM ANLAŞTIK!

PEKİ HOŞÇAKAL! EN İYİ OLAN KAZANSIN!

LEESBURG GİBİ KÜÇÜK BİR KENTTE HABERLER ÇABUK YAYILIRDI

BEN SİZE SÖYLEMİŞTİM KÜÇÜK ALLEN VAHŞİ BİR ATI YARIŞA SOKUYOR. ATINDAN O KADAR EMİN Kİ, HERBERT'İN GECE RÜZGÂRINA KARŞI BAHİSE TUTUŞTULAR.

AH, ÖYLE Mİ? BAHİS BU KADAR ÖNEMLİ Mİ?

EĞER KAYBEDERSE HERBERT, ALLEN'E SEKİZ TAY VERECEK

AMA KAZANIRSA ALLEN ONA YILDIRIM'I VERECEK

İYİ İŞ! PEKİ VAHŞİ ATA KIM BİNECEK?

STOP

BU BİZİM KÜÇÜK GANGTER OLMALI... HE, HEH! BÖYLECE HEM ONDAN HEM DE ALLEN'DEN OCUMU ALACAĞIM

GÜNÇ BİR ÇOCUK DUYDUĞUMA GÖRE AT ONDAN BAŞKASINI YANAŞTIRMIYORMUŞ YANINA

Sürecek

okurdan okura

İZMİR

Dalgalı,
Pırıl pırıl engin denizinle,
Uçsuz bucaksız gökyüzünle
Sen masmavisin İzmir.

Gökyüzünde,
Süzülerek uçan martılarınla,
Denizin üstünde
Yavaş yavaş yol alan gemilerinle
Sen bembeyazsın İzmir.

Çamlarınla,
Palmiyelerinle kavaklarınla,
Mis kokan cennet ormanlarınla
Sen yemyeşilsin İzmir.

Parklarda,
Cıvıl cıvıl oynayan çocuklarınla,
Neşeli insanlarınla
Sen toz pembesin İzmir.

Evrim ORHAN

EVLER

Tüm evlerde ışık yanar.
Bu ışık üzücü, ferahlatıcı
Borclu, dertli, yüklü
Her kişinin sırrını saklayan
Dört duvar arasında yanar
Bir ev var yani evlenmiş,
Mutluluktan uçuyor
Bir ev var doğum yapacak
Bir ev var yokluk içinde

Bir ev var hasta , medet bekliyor.
Bir ev var öksüz iki çocuk yaşıyor
Bir ev var yaşlı bir nine önündeki günleri
Akıtıp gidiyor
Bir ev var evin kişileri, bitmiş tükenmiş
Işıkları sönmüş!
Kapısına koca bir kilit asılmış.

Hülya KORKMAZ

öykü

MAVİ OTOBÜS

Kıvır kıvır saçları çilli yüzü ile altı yaşlarında sevimli bir oğlandı. Soğuktan korunmak için paltosuna sıkı sıkı sarılıyordu.

Annesi ve babası ölmüştü. Teyzesi onu almaya gelecekti. Bunu hatırlayınca gülümsedi. Artık çırak olarak tamircinin yanında çalışmayacaktı. Sevgi ve şefkate o kadar çok ihtiyacı vardı ki... Birden anne ve babasını hatırladı. Gözleri dolmuştu. Hemen toparlanıp ayağa kalktı. Gidip teyzesini karşılaması gerektiğini anımsadı. Hava kararmıştı. Dışarıda ince ince yağmur yağıyordu. Koşa koşa yandaki otobana çıktı. Teyzesinin mavi bir otobüsle geleceğini düşlüyordu. Mavi rengi çok seviyordu.Çünkü mavi onun için mutluluk, özgürlüktü. Ve mutluluğa gerçekten ihtiyacı vardı. Bütün gece boyunca bekledi. Soğuk iliklerine kadar işlemişti. Sonunda eve yani çalıştığı tamirhaneye dönmeye karar verdi. Kafası çok dağınıktı. Teyzesi niçin gelmemişti? Acaba kendisini istemiyor muydu? Düş kırıklığına uğramıştı.

Bu düşünceler içinde gelen otobüsü görmedi. Son anda farları farkettiğinde iş işten geçmişti. Polis derhal olay yerine geldi. Kazayı yapan otobüs şoförünün ifadesini alıyordu. Yol kenarında küçük çocuğun cesedinin yanında duran otobüs "MAVİ" idi.

Selen ERER

okurdan okura

ANADOLU KADINI

Büyür fidanlarca, kök salar ağaçlarca
Yetişir her zaman milletine, yurduna
Düşman karşısında millet yanında
Yaptıklarıyla anılır hep Anadolu kadını.

Ne Kemaller, ne subaylar, ne erler
Yetiştirip büyütmüştür Anadolu kadını
Nesilden nesile anılan, nesilden nesile
Anlatılan, duyulan Anadolu kadını.

Kara toprakta yatan ne erleri,
Verdiği ne şehitleri, ne gazileri,
Olen o zavallı insanları, unutur mu
Unutabilir mi şu Anadolu kadını.

Cumhur ALTINELLİ

SEVGİ VE SAYGI

Bence en güzel şey
Sevgi ve saygıdır
İnsan bunlara sahip olsa
Hayatta en güzeli budur.

Kötü huylar kötü davranışlar
Sanma ki seni iyi yapar
İyi olmak istersen
İlkönce sevgi ve saygıyı öğren

Bunu bilmek senin için yeter
Bunları hayatta kullanman gerek
Bak o zaman nasıl bir yerin olur
Dünya ile insanlar arasında.

Esra GÜLOĞLU

ANNEM

Kara gecelere doğan
Bir ışıksın sen...
Annem...

En soğuk gecelerde
Beni saran yine sen
Annem...

Karanlığın içinden
Sanki bana sesleniyordun.
O güzel sesin hâlâ kulağımda
Annem...

Nesrin BATUK

mektup arkadaşı

MUSTAFA ÜNER: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında futbol oynamak, kitap okumak ve gezmek başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Bahçelievler Bahçeli sok. No. 10 M.K. Paşa/ Bursa.

ÜNAL IŞILAK: 13 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, gezmek, pul koleksiyonu yapmak başta gelir. Yaşıtlarımla yazışmak için Adres: Kuyuyazı cad. İncili Sok. 38/14 Etlik/Ankara.

YEŞİM YÜKSEL: 9 yaşındayım. İlkokul 4. Sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, kitap okumak, bisiklete binmek ve spor yapmaktır. Yaşıtım olanlarla yazışmak için Adres: Otaş İnşaatları A/2 Blok Hilmi Alantar cad. Daire 6 Levent/İST.

LOKMAN YANAR: 13 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, futbol oynamak ve pul koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak için Adres: Cizre lisesi Orta kısmı 3-B sınıfı No: 255 Cizre/Mardin.

REYHAN BEYRET: 13 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, pul koleksiyonu yapmak, kitap okumak, bisiklete binmek ve müzik dinlemektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Büyükkale. Mediha İçel ortaokulu. Tire/İzmir.

ORHAN KUŞÇUOĞLU: 12 yaşındayım. Ortaokul 1. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim basketbol oynamak, pul koleksiyonu yapmak ve kitap okumaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Akıncılar mah. Sok: 512 No: 30 Adana.

Ercan ÇİVİ

DALTON KARDEŞLER 5

ATLARA ATLAYIN ÇOCUKLAR!

DİKKAT BOB!

ARTIK ÇOK GEÇTİ. JOHN KLOEHR YETİŞMİŞTİ.

9.50

BANG!

BANG!

KLOEHR, BOB DALTON DAN DAHA HIZLI DAVRANDI...

9.51

GRAT DALTON VE BILL POWERS VURULARAK ÖLDÜLER.

PAW

BANG

EM ÇABUK OL! BİR ŞANSIMIZ DAHA VAR!

SİLÂHLI ADAMLARIN ÜSTÜNLÜĞÜ KARŞISINDA EM DALTON VE DICK BRO ADWELL KAÇMAYA KALKIŞTILAR

BOB'U BU DURUMDA BIRAKAMAM!

BANG!

BANG!

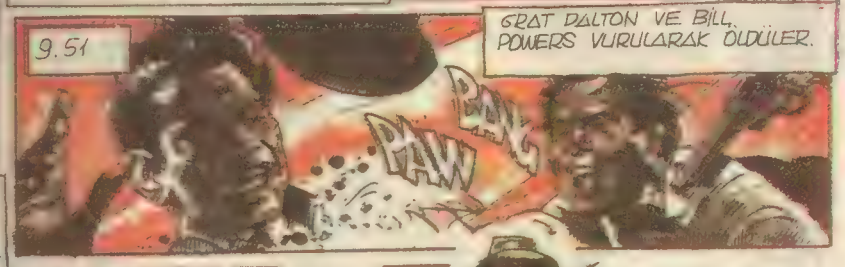

Copyright (Yayın Hakkı) Peyo/Sepp-Millivet Yayın A.Ş.

EM, KARDEŞİ BOB'UN CESEDİNİN YANINA GİTTİ.
BANG!
BANG!
9.53: CAREY SEAMAN BİR AV TÜFEĞİYLE EM DALTON'U ÖLDÜRDÜ
BANG!
BİR ÇOK YERİNDEN YARA ALAN DİCK BROADWELL DÖRTNALA SÜRÜYORDU ATINI..
9.54: T.RUSSELL ADLI GENÇ BİR ÇOCUK SON SİLÂHI ATTI...
BANG!
ÖLMÜŞ!
BU BİR DALTON DEĞİL!
10 DAKİKA İÇİNDE 8 KİŞİ ÖLDÜRÜLMÜŞTÜ. HALK MATEME BOĞULDU...

KENT HAPİSANESİ ÖNÜNDE HAYDUTLARIN CESETLERİ BOYLU BOYUNCA UZANMIŞ YATARKEN HALKONLARI BU BASKIDAN KURTARAN KAHRAMANLARI KARŞILIYOR...
YAŞASIN ASLANLAR!
HEY BAKIN! BUNLARDAN BİRİ ÖLMEMİŞ. SOLUK ALIYOR, KOLUNDAN KAN SIZIYOR.
BİL POWERS, BOB VE GRAT DALTON, DİCK BROADWELL 5 EKİM 1892'DE COFFEYVILLE'DE (KANSAS) ÖLDÜLER...
ERTESİ GÜN...
BUNLAR BENİM OĞULLARIM!
EMMET DALTON CANINI KURTARDI..
RANSOM PAYNE AZ SONRA GELDİ...
SONUNDA BİZİ YENMEYİ BAŞARDINIZ.
BOB, BÜTÜN COFFEYVİLLE HALKINA NE KADAR GÜÇLÜ OLDUĞUNU GÖSTERMEK İSTİYORDU.
EMMET DALTON ONUR BOYU HAPİSE MAHKUM OLDU. 14 YIL SONRA İYİ HAL VE DURUMDAN DOLAYI SERBEST BIRAKILDI 1937 YILINDA LOS ANGELES'TE ÖLDÜ...

SON

Milliyet

KARDEŞ

40

ÖZEL TATİL
OYUN EKİ

ÖZEL "TATİL OYUN BÖLÜMLERİ" İLE 40. SAYI

Çıktı

Bilmece... Bilmece... Bilmece

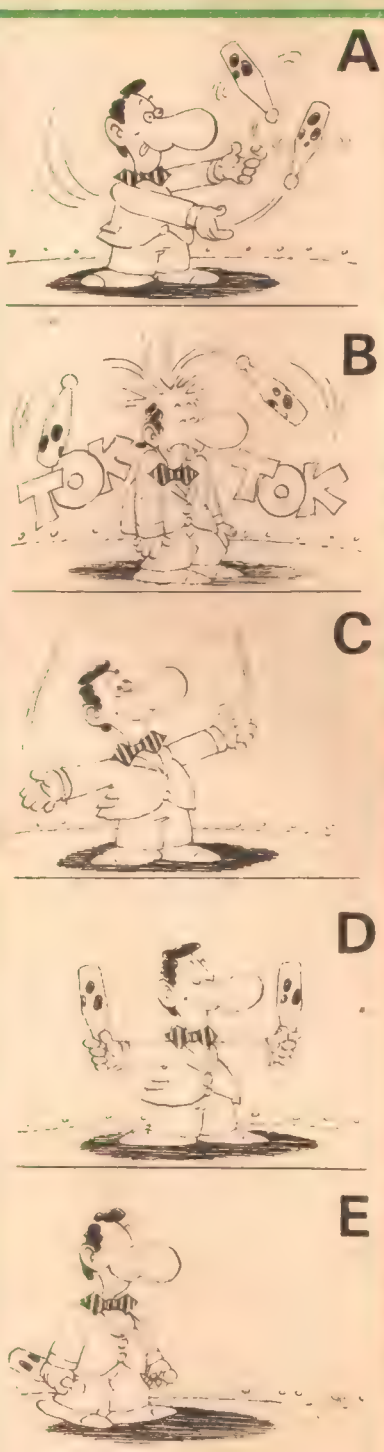

Resimleri sıraya koyabilir misiniz?

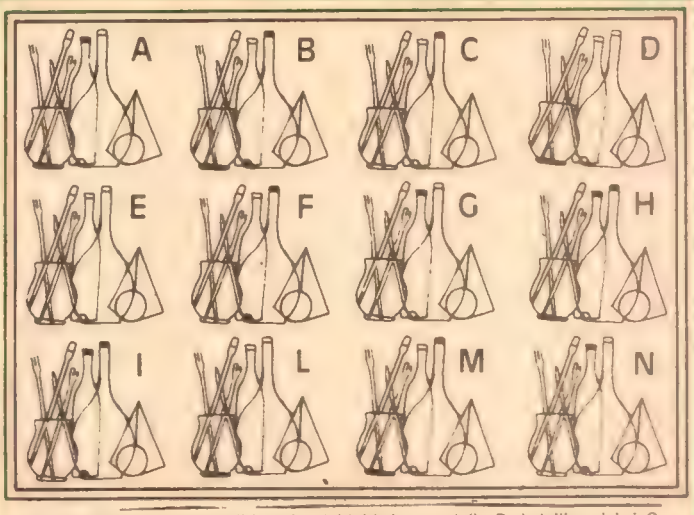

Bu tabloda sadece iki resim birbirinin aynidir. Bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

KARE BULMACA: Soldan Sağa: 1— Olanak - At. 2— Ramazan. 3— İman - Ak. 4— Uğramak. 5— Lazer - An. 6— Ty - Sy. 7— Ta. 8— Ratsa - Sıc. 9— Sadaka - Mı.
Yukarıdan Aşağıya: 1— Ordu - Kars. 2— La - GL - AA. 3— Amiral - td. 4— Namaz - Asa. 5— Azamet - Ak. 6— Kanarya. 8— Astım. 9— Takunyacı.

ANORMALLIK: 1— Müzenin içinde atla dolaşan adam. 2— Yolu gösteren adamın parmağı. 3— Adamın oturduğu sandalyenin eksik bacağı. 4— Panodaki ters yönü gösteren ok. 5— Ters konmuş tablo. 6— Sağ taraftaki tablonun ipi. 7— Tablodan dışarıya çıkan pipo.

KARIŞAN RESİMLER: B—C—D—A.

AYNI ŞAHISLAR: Elinde tabak ile koltuk taşıyan adamlar.

KAÇ KARE: 18 kare.

EKSİK RAKAM: 35. Üç rakam birbiriyle çarpılır. Çıkan ikiye bölünür. (5x2x7 = 70 + 2 = 35)

SORU İŞARETLİ YERE: 23. Bir önceki rakamın iki katı alınır. Çıkandan sırayla birinci basamaktan 2 ile başlanıp 3, 4, 5 çıkarılır (9x2 = 18-4 = 14) (14x2 = 28-5 = 23)

PARANTEZİN İÇİNE: 15. Baştan başlanarak ilk iki rakama 2 ilave edilir. (5 + 2 = 7) (6 + 2 = 8). Üçüncü ve dördüncü rakam bulunur. 3. ve 4. rakamlara 3 ilave edilir. (7 + 3 = 10) (8 + 3 = 11)5. ve 6. rakam bulunur. 5 ve 6. rakamlara ise 4 ilave edilerek 7. ve 8. rakamlar bulunur. (10 + 4 = 14) (11 + 4 = 15)

260 216 128 108 62 52 24 ?

Soru işaretli yere hangi rakam gelmeli?

Baştarafı 12'ci sayfada

BABAMIN ELBİSESİ

paketi çözdü. Kaplan-adam evvelâ ceketi omuzundan tutarak aydınlığa doğru kaldırdı. Elbisem son vazifesini de yapmış olmak için kendini beğendirmek ister gibi haller alıyordu. Sonra pantolona baktı. Pantolonda bir güve yeniği olduğunu söylemek masumluğunda bulundum. Adam, elek olmuş, diyerek, pantolonu da, göğsünden kurşun yemiş gibi oradaki iskemlenin üzerinde iki kat duran ceketin yanına attı. Bana:

— Kaç lira istiyorsun? dedi. Kendisinin fiyat biçmesini söyledim. Mal senin, sen söyle, dedi. ısrar ettim. Nihayet elbisenin, arkadaşlardan öğrenmiş olduğum o en az bulabileceği fiyatın yarısını söyledi. Ben üzerine bir misli ilâve ettim. Pazarlık başladı. Bir yandan içimde vicdan azabı, pişmanlık gibi hisler beliriyor, orada, iskemlenin üzerindeki elbiseye gözümün her kayışında manevî değeri bir kat daha artıyor, inat edebilmek için bana kuvvet veriyordu. Israrımı gören adam şimdi, cebinden çıkarmış olduğu bir deste paradan (10)ar liralıkları acele acele sayarak zorla cebime sokmaya başlamıştı. Ben almamak istiyordum, almamak isteyince o, bir beş liralık, bir ikibuçuk liralık daha ilave ediyordu. Gelip geçenlerden durup bu pazarlık sahnesini seyredenler çıkmaya başlamıştı. Sıkılmış, terlemiştim. Nihayet mağlûp düştüm. Köşedeki masanın üzerinde durmakta olan siyah kaplı büyük deftere iş ve ev adresimi aldılar, babamın elbisesine son bir defa olsun bakmadan, daire de öğle imzasını kaçırmamak için hızlı hızlı uzaklaştım.

CEBİME konulan paraları ancak daire de sayabildim. O para ile ne kardeşimin istediği iskarpini, ne benim gözüm kalmış olan kravatı alabildim. O gece hava karladı. Evde odun bitmek üzereymiş, kış bastırınca fiyatlar büsbütün yükselir, dediler. Elimizde para varken üç çeki odun aldık. Kimbilir belki de yine babam her şeyden evvel bizim sokakta kalmamamızı istemişti. Gece, sobaya odun atarken böyle düşünmek istiyordum.

Kar birkaç gün devam ettikten sonra, hava lodosladı, güneş göründü. Öğle tatilleri yine dolaşmaya başlamıştım. Böyle bir gün, çamurlara, kirli karlara basarak dolaşıyordum. Bir gün evvel Babıâli'deki kitapçıların camekânlarını bol bol seyretmiş olduğum için, o tarafa sapmadım. Önüme çıkan yoldan gidiyordum. Bazen bir damdan bir kar paketinin düştüğü duyuluyor, dükkân saçaklarından akan sular, bazen şapkamın üzerine gelince, trampete çalar gibi sesler çıkarıyorlardı. Yine Çakmakçılar yokuşunu çıkmışım. Bakırcılar yine bakırlarını şamata ile dövüyorlar, her şeye rağmen yine devam etmekte olan hayat için yeni yeni kazanlar, mangallar, daha ne bileyim neler hazırlıyorlardı. Bitpazarı'ndaki eskiler de hayatın seyrine uyarak bir yandan azalmakla beraber, öte yandan artmıştı.

Beride, pazara yeni düşmüş bir yazı masası etrafına birkaç kişi toplanmıştı. Ben de yaklaştım. Üstündeki çentiklerden, mürekkep lekelerinden, üzerinde senelerce ders çalışıldığı, göz nuru döküldüğü anlaşılıyor, otura otura budak deliklerine varıncaya kadar ezberlediğimiz mektep sıralarına benziyordu. Masanın, içerileri dolu iki çekmesi de çekilmişti. Dükkâncı her elini atışta buradan bir ders kitabı, bir lûgat, bir cetvel veya bir defter çekiyor, defterlerin hemen oracıkta yazılı sayfalarını ayırıveriyor, alıcılar böyle bir bir meydana çıkan eşyayı ellerinde evirip çevirerek, sayfalarına bakarak muayene ediyorlardı. Bazen, erimiş bir kar damlası açık bir sayfanın üzerine damlıyor, kâğıdı ıslatıp kabartarak akıyordu. Artık sıra, zarfları içinde saklamış mektuplara, kitapların arasından ara sıra düşen kartpostallara, geçmiş günlerin birinde heyecanla seyredilmiş maçlar vesilesiyle alındıkları belli spor mecmualarına, sinema mecmualarından kesilmiş resimlere gelmişti. Masanın, sahipsiz kaldıktan sonra, olduğu gibi satılıvermiş olduğu anlaşılıyordu. Bizim yine iyi-kötü, gündüzleri işte, geceleri bir sıcak odada, yine Allah'a şükrederek geçirdiğimiz bu bir hafta içinde haberimiz olmadan, dullar arasına yeni dullar, yoksullar arasına yeni yoksullar katılmış, belki yangınlar olmuş, hanümanlar sönmüş, doğanlar yanında ölenler, ölenler içinde genç yaşında daha mektep çağında gidenler de olmuştu.

ÖLÜMÜNDEN sonra tanıştığımız yüzünü hiçbir zaman göremeyeceğim garip arkadaşımın ders kitapları üzerinden öğrendiğim okul numarasıyla ismini aklımda tutmaya çalışarak ilerliyordum. Eski elbisecinin o kadar mültefit komisyoncusu yine oralarda dolaşıyordu. Benim onu tanıdığım gibi, bilmem o da beni tanıdı mı? Fakat bu sefer herhalde kolumda paket olmadığı için alâkasını çekmeden geçebildim. Kaplan-adam yüksekçe, küçük bir sahneye benzer dükkânında yine elbiseler arasında etrafı kolluyordu. Bir an babamın elbisesinin de o elbiseler arasında olabileceğini düşündüm. Dükkâna doğru daha ağır yürümeye başladım. Elbiseyi hem tekrar görmek, hem görmemek istiyordum. Kat kat elbiseler arasında ilkönce bir şey farkedemedim. Beyhude ne arıyordum! Babamın elbisesi bu bir hafta içinde satılmış olabilirdi. Fakat hayır, işte orada —birden babamla karşılaşmış gibi irkildim— babamın elbisesi orada, türlü türlü elbiseler, paltolar, muşambalar, külot pantolonlar, kalın köylü elbiseleri, meşin ceketler arasında onların arasına sıkışmış, yeni ütülü, artık eski ruhunu kaybetmiş, artık "babamın elbisesi" olmaktan çıkmış, kimbilir, kimin olmak üzere, orada bir askıda sallanıyordu.

ORMANLAR KRALI ROBİN

Copyright (Yayın Hakkı) EDITIONS LOMBARD-Milliyet Yayın A.Ş. (84)

Gezegenlerin Ortaya Çıkışlarını Gösterebilecek Teleskoplar

HARVARD Üniversitesi'nde görevli gökbilimciler yeni bir teleskopun yapımı ile uğraşıyorlar. Bu teleskopun özelliği, çok küçük ve ince nesneleri de göstermesi.

Birbiriyle bağlantılı altı teleskop dizisi belirli bir dalga boyu içinde gözlem yapabilecek. Bu gözlemlerin astrolojik birçok sorunu çözmesi bekleniyor. Bunların içinde gezegenlerin nasıl ortaya çıktıkları da var. Bu tür gözleme submilimetre gözlemleri denir. Bu gözlemlerin yapılabilmesi için gökbilimcilerin birçok sorunları alt etmeleri gerekir. Su buharı dalgaları emer, onun için teleskoplar yüksek dağ tepelerine yerleştirilmelidir.

Dalgaları yakalayacak olan alıcılar en yüksek radyo frekansında çalışmalıdır. Dalgaları toplayan bükey ayna, bir radyo teleskopu ile aynı büyüklükte olmalıdır. Ama yüzeyi optik bir teleskopunki kadar düzgün olmalıdır.

Şimdiye kadar bu dalga boylarını yakalayabilecek bir teleskop yapılmamıştır. Ama yine de bu dalga boyları, infra kırmızı teleskoplar ile incelenebilir. Ama bu teleskopların aynaları küçüktür, bu yüzden de elde edilen sonuçlar kapsayıcı değildir.

Bugünlerde üç submilimetre teleskopu yapım halindedir. Harvard Üniversitesi uzmanları şimdiye dek yapılanlardan on kat daha açık gösteren teleskoplar yapma ardındalar. Şu ana kadar karşılarına çıkan en büyük zorluk dalga boylarının ölçümleri ile ilgili.

Çalışır halde olan dalga boyu alıcıları 0.87 mm'de kalmış. Oysa, bunun 0.3 mm'ye kadar inmesi gerekiyor. Grubun üyeleri bu tür zorlukların 1990 yılında son bulacağına inandıklarını söylüyorlar. Bu yıllarda, birbiri ile ilişkili altı teleskop dizisi de tamamlanmış olacak.

Dünyanın Havasını Neler Etkiler?...

BİLİM adamları uzun bir süreden beri atmosferde giderek çoğalan karbondioksidin dünyamız üzerindeki olumsuz etkilerini tartışıyorlar. Ama bazı bulgulara göre, karbondioksit birikimi sanıldığı kadar çok değil.

Atmosferde biriken karbondioksit bilim adamları tarafından bir limonluk penceresine benzetilir. Limonluk penceresinden nasıl güneş enerjisi bolca içeri girerse, atmosferde biriken karbondioksit de onun gibi, güneş enerjisini geçirir ama yeniden ısınmış havanın uzaya geri dönmesine engel olur. Yani dünyaya gelen güneş ışınları geri dönemez. Bilim adamları böyle bir durumda dünyada aşırı bir ısınma ve sıcaklık olacağını ileri sürüyorlar. Yapılan tartışmalar şu konular üzerinde odaklaşıyor: Acaba bu ısınmanın miktarı ne kadar olacaktır?

Bu ve benzeri sorulara yanıt verebilmek için meteoroloji uzmanları bulutlar üzerinde bazı incelemeler yaptılar. Şu sonuca varıldı: Isınma arttıkça buharlaşma da artacağından bulutlar daha nemli ve daha yoğun olacaklardır. Daha yoğun olan bulutlar güneş ışınlarını daha fazla yansıtır. Böylece yeryüzüne daha az güneş enerjisi inebilecektir. Yeryüzüne daha az sıcaklık gelince, karbondioksidin beklenen olumsuz etkisi olamayacaktır.

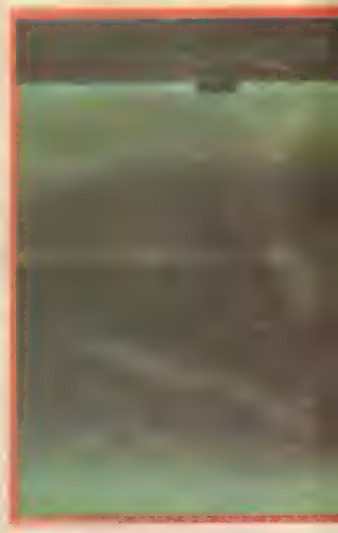

Yaşamın Simgesi KALBİMİZ

KALP, öteki organlar içinde çok özel bir yere sahiptir. Yaşamın en can alıcı noktası odur. Onun her atışı canlılığa işaret eder. Önemli olan bu organın çalışmasını bozmamaktır. Çünkü, kalp atışlarında meydana gelen herhangi bir aksama, sağlığın bozulduğuna işaret eder.

Yumruğunuzu sıkın ve kalbinizin büyüklüğünü anlayın, çünkü herkesin kalbinin kendi yumruğu büyüklüğünde olduğu bilinir. İlk bakışta kalp basit bir sistem gibi görünebilir. Kapakçıkları, dört karıncığı, elektrik sistemi ile bilinen basit bir pompa izlenimini verebilir. Ama yaptığı işler ve buna bağlı olarak da yapısı sanıldığı kadar yalın değildir.

Kalp, bilim adamlarına göre çok akıllı bir organdır. Bir merdiveni hızlı hızlı çıktığımızda, sinirlendiğimizde ya da heyecanlandığımızda, ya da korktuğumuzda, kalbimiz hemen harekete geçer. Kalp değişik ortamlara göre, kan basıncı ile kendine uyum sağlar. Son yıllarda başvurulan yapay kalp ise bunların hiçbirini yapamaz ve bilim adamları yapay kalplere **"aptal kalp"** adını takmışlardır.

Dünyanın En Eski Dili Bir Sözlüğe Sığıyor

BİLİNDİĞİ gibi dünyanın en eski yazılı dili **Sümerce**'dir. Şu günlerde Amerika Birleşik Devletleri'nin Pennsylvania eyalet üniversitesine bağlı bilim adamları, eldeki kaynaklara göre en eski yazılı dil olan Sümerce'nin sözlüğünü hazırlıyorlar. Bu sözlüğün hazırlanmasında 250 bilim adamı görev alıyor. Şu anda ilk cilt hazırlanıyor.

Çalışmalar 2010 yılında tamamlandığında sözlük 17 ciltten oluşmuş olacak. O zaman ünlü Gılgamış Destanı'ndan Nuh dönemine kadar gelen çok geniş bir edebiyat alanı kullanılır hale gelebilecek.

Kandan Gelen Hastalıklara Karşı Önlem

KAN vücudumuzda dolaşan yalın bir sıvı olmayıp canlılığı sağlayan en önemli etkendir. Kanın önemi, bir yaralanma, bir kaza ya da bir ameliyat sırasında ortaya çıkar. Sık sık radyodan belirli bir grubaait kan arandığı anons edilir. Bu sırada bunu duyup da uygun kana sahip olan bir kimse yardıma giderse, bir yaşam kurtarmış olacaktır.

Kanın bu önemi, yaşamsal değeri herkesçe kabul edilir. Kan grubu uyan kişilerin gerekli anlarda birbirlerine kan vermeleri bir insanlık görevidir. Yalnız, kan verme durumunda olan kişinin sağlıklı olması gerekir. Çünkü, hastalıklı bir kişi kan verdiği zaman, kendi kanında taşıdığı hastalığı, bu kez kan verdiği kişiye aktarır. Bu yüzden, kan vermek isteyen kişinin, gerekli tıbbi denetimlerden geçirilmesi zorunludur.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, kan vermenin bu tür sakıncalarını göz önüne alan bilim adamları ve tıp uzmanları, bir ameliyat sırasında hastadan alınan kanın, yine o hastaya geri verilmesi yöntemi üzerinde duruyorlar. Böylece ameliyatlı hastanın vücuduna yabancı bir kan girmeyeceği için, herhangi bir hastalık geçmesi de söz konusu olmayacaktır. Bilim adamları, bugün üzerinde durulan bu yöntemin, aslında çok eskiden kullanılan bir yöntem olduğunu söylüyorlar.

● *Alman mili takımının oyuncusu Thon, boş zamanlarında mobyletine biniyor...*

Almanya Genç Bir Yıldız Yarattı:

Olaf Thon...

Alman milli takımının en genç oyuncusu, Schalke'li Olaf Thon'a, Almanya'da bütün kulüpler talip oldu...

Boş zamanlarında mobylete binen ve arkadaşları ile sokaklarda gezen Thon için, Alman futbolunda yeni bir yıldız deyimi kullanılıyor...

Olaf Thon, 18 yaşında ilk kez Alman milli takımında yer aldıktan sonra, hedefinin 1986 dünya kupasında forma giymek olduğunu söylüyor.

Beckenbauer'in de gözdesi olan futbolcu için Almanlar' stili aynı eski kaptan Overath'a benziyor... Uzun paslar dillere destan... Yakında bütün Almanya onun için ayağa kalkacak diyorlar..

Evet, biz de Thon'un önümüzdeki yıllarda yerini merak ediyoruz...

İtalyan asıllı Belçikalı ülkesine gidiyor...

Scifo'ya Milan ve Roma'dan açık çek...

Belçika milli takım forması giyen Enzo Scifo için birçok İtalyan kulübü Brüksel'e temsilci yolladı...

İtalyan kulüpleri, Anderlecht ve Belçika milli takımının İtalyan asıllı futbolcusu Enzo Scifo'ya açık çek verdiler...

Daha önce İtalyan milli takımında oynaması için teklif yapılan, ancak daha sonra Belçika uyruğuna geçen ve milli takımda oynayan Scifo'yu transfer için **"Çizme"**nin sayılı kulüpleri temsilcilerini Belçika'ya yolladılar...

Scifo'yu transfer etmek isteyen kulüplerin başında Atalanta, Roma, Triestina, Udinese, Milan ve Torino geliyor... Bu takımlar, Scifo'nun ailesi ile de temas kurarak istedikleri parayı vereceklerini ifade ettiler...

Bilindiği gibi Scifo, 1984 Avrupa Futbol Şampiyonası'ndaki oyunları ile dikkat çekmişti...

SPOR VE FUTBOL

Bu yazımızda size futbol alanının boyutları, çizgileri, oyunun kurallarını sunmayı düşünmedik. Çünkü gerçekten çok basit kuralları olan futbolun tüm kurallarını bildiğinizi sanıyoruz. Aslında futbolun tüm dünyada ve ülkemizde bu kadar çok sevilmesinin temel nedeni kurallarının, oynanmasının ve izlenmesinin kolay oluşudur.

Futbol en kolay öğrenilen spordur. Genelde herkes ilk olarak futbol oynamasını öğrenir. Bu nedenle de -üstelik çok yanlış olarak -futbol spor ile özdeşleşmiştir neredeyse. İki anne birbiriyle sohbet ederken aralarında şöyle bir konuşma geçebilir:

— Oğlum topa çok meraklı, bütün gün top peşinde...

Gerçekte ise, burada sözü geçen çocuk topa değil, futbol topuna meraklıdır. Oysa topla oynanan voleybol, basketbol, hendbol, beyzbol, golf gibi topla oynanan daha birçok spor vardır. Az önceki sohbet şöyle de sürebilir:

— Benim kocam da spora çok meraklı. Her hafta maça gider hiç kaçırmaz...

Burada adı geçen maç, kesinlikle bir futbol maçıdır. Genelde, spora meraklı diye bilinen kişi yalnızca futbol meraklısıdır. Bu merak ise sadece maçı izlemekle biter. Bağırarak coşarak öfkelenerek...

Birçoğunuz futbol ya da başka bir sporu sevecek ve yapacaksınız. Aranızda belli dallarda profesyonel olanlar da çıkacaktır. Belli bir yaşa kadar spor yapacak sonra bırakacaksınız. Bıraktıktan sonra, geriye dönüp baktığınızda ne göreceksiniz? Fotoğraflar, maddi kazanç kupalar, bir iki madalya... Siz bunları ben kazandım diyeceksiniz. Aslında sadece gerçek anlamında yaptıysanız hepsinden çok daha değerli bir kazancınız olacaktır: **SPOR AHLÂKI...**

Takım arkadaşlarını sevmek, saygı duymak, rakip takım oyuncularına da tıpkı sizin gibi kazanmak isteyen birer sporcu olduğunu hiç unutmamak, hakemlere karşı saygılı olmak, kararlarının kesin olduğunu bir an bile akıldan çıkarmamak, antrenörlerin her sözünü iyi değerlendirmek, kazanmak kadar kaybetmenin de şerefli olduğunu iyi bilmek spor ahlâkının temel kurallarını oluşturur. küfür etmemek, kavga atmemek, karşısındakine saygılı olmak gibi buna benzer kurallar spor ahlâkını değil genel ahlâkı ilgilendirdiği için sözünü bile etmiyoruz.

Ne yazık ki sevilen ve yaygın bir spor olan futbol ülkemizde ve dünyada spor ahlâkı olarak en zayıf durumda. Bunun en çarpıcı ve utandırıcı örneği Belçika'nın **Heysel** Stadı'nda İngiliz futbol seyircisinin İtalyanlara saldırmasıyla yaşandı. Dünya spor tarihine bir kara leke olarak geçecek bu olay, spor ahlakı ve spor hoşgörüsü eksikliğinin giderek ne boyutlara ulaşabileceğinin en acı örneğidir.

Spor yapacak kardeşlerimiz yaptıkları sporun özellikleri kadar spor anlayışı ve spor ahlâkını da öğrenmeye gayret etmeleri en önemli öğüdümüzdür

İleride bu konuya yine değineceğiz Bize sormak istediğiniz sorular olursa yanıtlamaktan memnunluk duyacağız.

Nils, Morton ve Karot'un en güzel serüvenleri

HER AY BİR CİLT

BİRİNCİ HAMUR KAĞIDA

OFSET BASKILI

KARTON KAPAK

LÜKS CİLT

4 KİTAP BİR ARADA

Fiyatı: 500 TL

1. Cilt Çıktı!...

Bütün Kitapçılarda

ŞİRİNLER HIRSIZA KARŞI

2

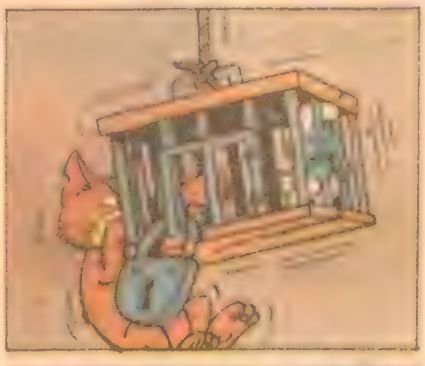

Copyright Tüm Hakları Peyo/Sepp-Milliyet Yayın A.Ş. 1985

USLU USLU OTUR. BEN GİDİP ISIRGAN OTU TOPLAYACAĞIM.
GEL, AZRAİL!
MİYAAV!
ÇOK KONUŞMA, GEL BENİMLE! SANA GÜVENİP DE ONUNLA YALNIZ BIRAKAMAM.
EYVAH! BU KEZ İŞİM SİRİNİK!
BİR DAHA ASLA KÖYÜME ŞİRİNE MEYECEĞİM!
ÜHÜ! ÜHÜ!
HEY!
?
KORKMA! BİZ GELDİK
ÇABUK OLUN!
MERAK ETME!
SENİ ORADAN ŞİRİNECEĞİZ!
KONUŞACAĞIMIZA BİRAN ÖNCE SİRİNSEK İYİ OLACAK!
BÜYÜK ŞİRİN! YAŞASIN! ŞİRİNDİM!

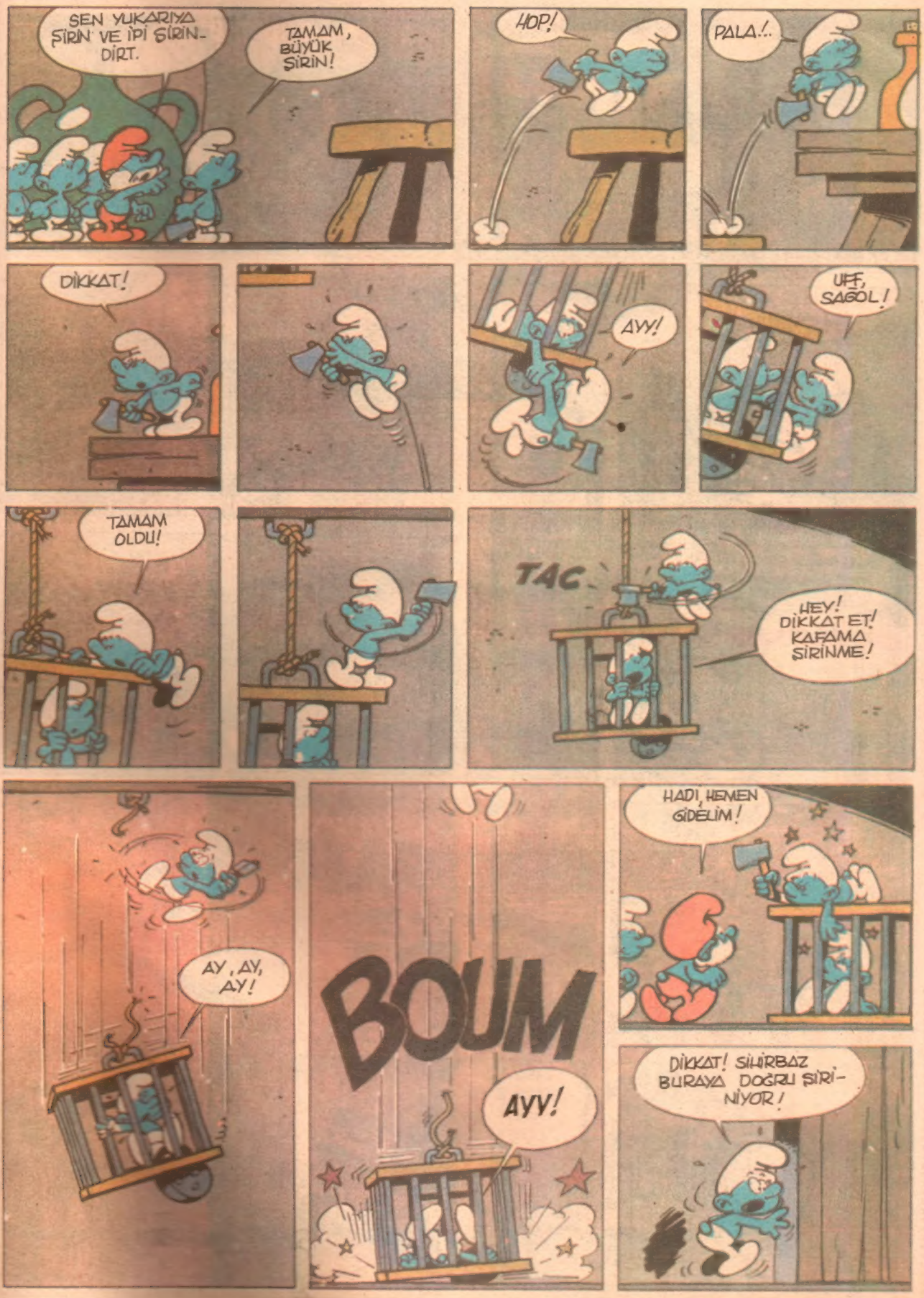
SEN YUKARIYA ŞİRİNVE İPİ ŞİRİNDİRT.
TAMAM, BÜYÜK ŞİRİN!
HOP!
PALA!..
DİKKAT!
AYY!
UFF, SAĞOL!
TAMAM OLDU!
TAC
HEY! DİKKAT ET! KAFAMA ŞİRİNME!
AY, AY, AY!
BOUM
AYY!
HADİ, HEMEN GİDELİM!
DİKKAT! SİHİRBAZ BURAYA DOĞRU ŞİRİNİYOR!

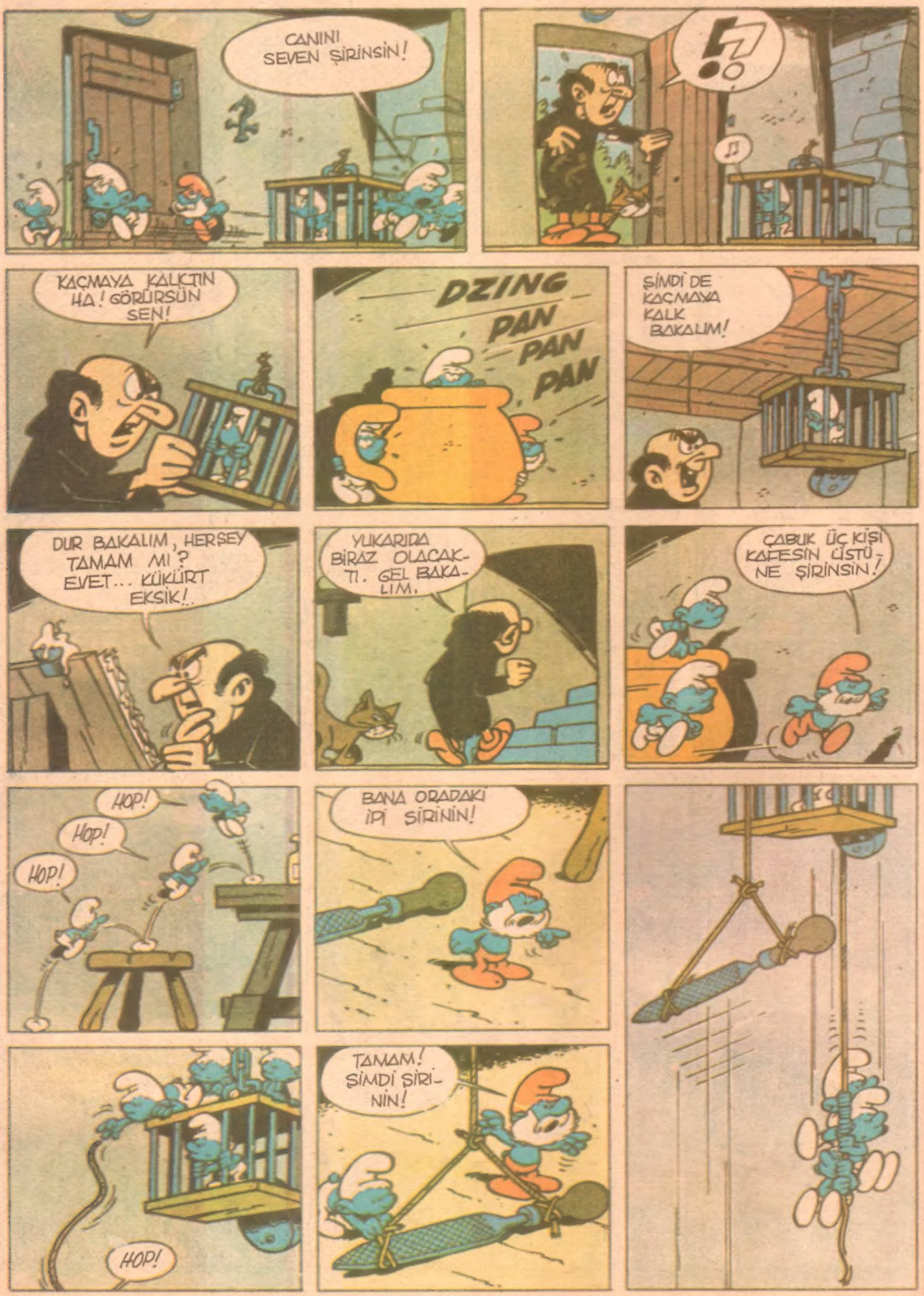
CANINI SEVEN ŞİRİNSİN!
?!
KAÇMAYA KALKTIN HA! GÖRÜRSÜN SEN!
DZING PAN PAN PAN
ŞİMDİ DE KAÇMAYA KALK BAKALIM!
DUR BAKALIM, HERŞEY TAMAM MI? EVET... KÜKÜRT EKSİK!..
YUKARIDA BİRAZ OLACAKTI. GEL BAKALIM.
ÇABUK ÜÇ KİŞİ KAFESİN ÜSTÜNE ŞİRİNSİN!
HOP!
HOP!
HOP!
BANA ORADAKİ İPİ ŞİRİNİN!
HOP!
TAMAM! ŞİMDİ ŞİRİNİN!

Sürecek

Gençlik ne istiyor

Hey onu veriyor

Hey YAZ YENİLİKLERİ

1 3 LÜKS POSTER

2 ŞARKI SÖZÜ KİTABI

3 STAR ALBÜM

4

Hey bir sırdaş

Hey bir arkadaş

Cumartesi Günleri Çıkar

Ciddi ve istikrarlı yönlendirme, tasarrufun güvencesidir.

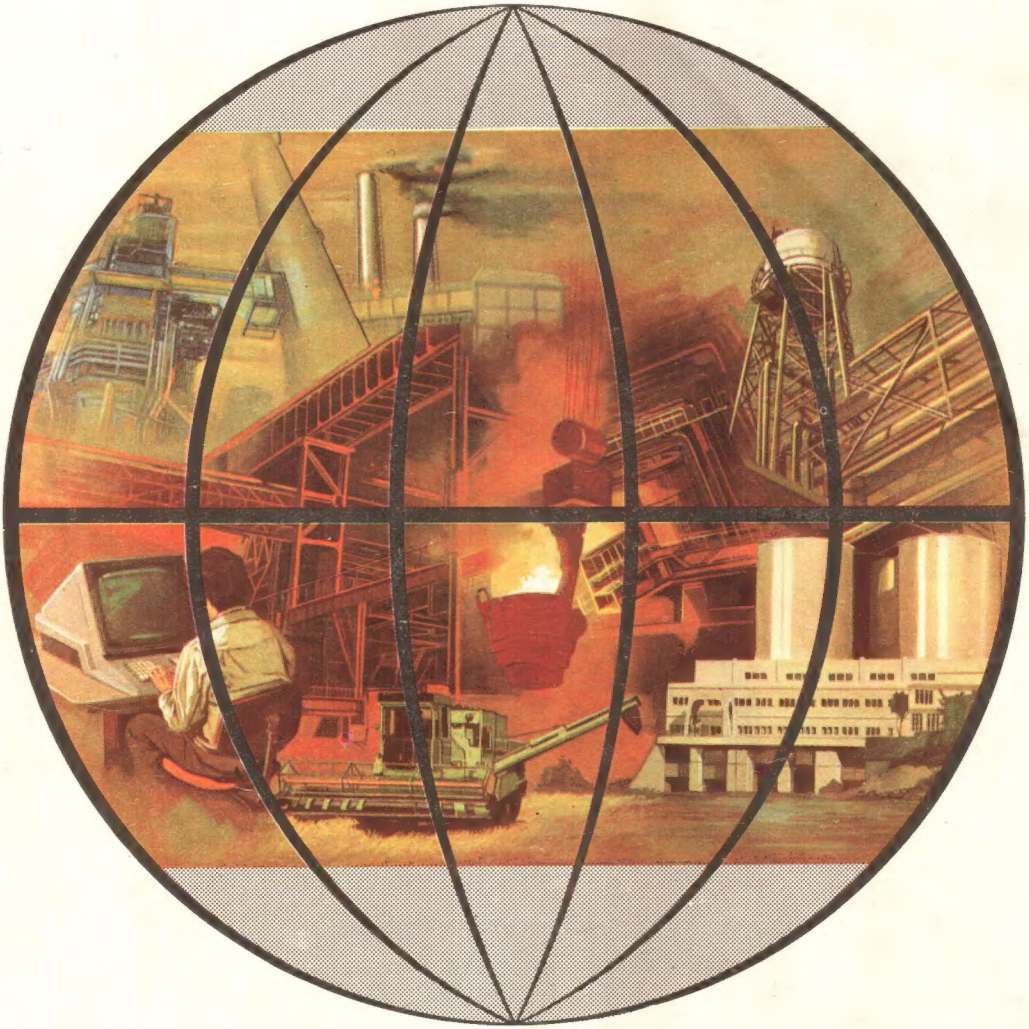

Türkbank, tasarrufun güvencesine ve yönlendirilmesine gösterdiği özen ve ciddiyetle, ülke ekonomisine büyük katkılar sağlamaktadır. Mutluyuz, gururluyuz.

Daima güvenle, daha mutlu geleceğe.

İKİNCİ ADRESİNİZ

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK